

★ røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM Nr. 11/77. Pris 3 kroner.

FRA KRISTIANSAND TIL LAKSELV: UNGDOMMEN GJØR OPPRØR

KREVER ET STED Å VÆRE

Et eksempel på at ungdommen gjør opprør mot undertrykkinga de møter fra kommune og stat, er Økernungdommens kamp for et ungdomshus. På mange vis har de gått i spissen for fritidskampen med den bestemte holdninga de har vist.

De okkuperte et hus som trass løfter blei rivi over hue på dem. Men det stoppa dem ikke - de okkuperte straks et nytt hus, ei låve som ligger like ved. Men låven egna seg ikke som ungdomshus, så ungdommen forlot den, og tok et tredje hus. Dette huset som er i utmerka stand, kjemper de innbitt for å beholde. De har stått i mot press fra politi og bydelsutvalg, fra borgerlige partier og reaksjonære provokatører. De har samla støtte og organisert aktiviteter. Og de sier: Vi gir oss aldri, vi skal ha et ungdomshus.

SE SIDE 8 9 10

BOIKOTT JULETENTAMEN!

**Vekk med
karakterer
og eksamen!**

Klasse 3 Samfunnsfaglig linje ved Valler skole vil oppfordre NGS og AGU til å ta opp spørsmålet om en karakterfri skole. Vi mener at karakterene ofte er urettferdige. Karaktersystemet fører til at det viktigste er å få gode karakterer, mens interessen for faget og det å lære blir satt i annen rekke. Det oppfordrer til konkurranse mellom elevene istedetfor samarbeid.

Vi mener at det vil være et skritt i riktig retning å få fjernet muntlig eksamen. Fordi denne form for eksamen overhodet ikke kan representere hva en

elev har lært i løpet av ett eller flere år. Det er dessuten urettferdig ved at det bare er noen som kommer opp. En annen ting er at veldig mange elever blir svært nervøse slik at de ikke greier å yte etter evne. Vi mener at NGS skal ta opp og gå imot muntlig eksamen, og oppfordre til en landsomfattende boikott.

Vedtatt i klassen 14/11 med 16 stemmer for og 7 mot.

Husflidskoleelevene til kamp mot karakterer i norsk

I fjor blei det forsøkt å sette i gang en prøveordning med karakterer i norsk på husflidsskolene. Kraftig motstand fra blant annet mange lærere fikk utsatt en permanent ordning. Men i år skal karakterene inn for fullt.

— På YLI's Husflidskonferanse 22. og 23. oktober reiste det seg et spontant krav fra representantene fra 14 av landets ca. 30 husflidsskoler om at nå må vi gjøre noe med norskkarakterene, sier Inger Lise Rambøl, som går på årskurs i søm ved Ulsrud husflidsskole i Oslo og som er aktiv i YLI. — Det er bakgrunnen for at konferansen vedtok å oppfordre elevene til å boikotte alt karakterretta arbeid i norsk som diktat, innlevering av skriftlige arbeider og høytlesning med karaktersetting. Elevene oppfordres samtidig til å delta i undervisninga og få med lærerne på å støtte aksjonen.

— Hvorfor vil dere ikke ha karakterer i norsk?

— For det første fordi innføring av karakterer betyr en forverring av undervisninga, sier Inger Lise. Før kunne vi legge opp timene som vi ville og diskutere saker vi er opptatt av. Nå har de noen steder begynt å høre folk etter leseboka, skrive stiler o.l. For eksempel har tegnelinja brukt å studere bøker i norsktimene som de skal illustrere i tegnetimene. Slik har de kunnet knytte faga sammen, men nå blir det vanskelig i og med at vi får et fast pensum å gå etter.

— Dessuten må det være helt umulig å sette karakterer i og med at elevene har veldig forskjellig bakgrunn. I klassen min er det to som er 15 år og kommer rett fra ungdomsskolen og to som har tatt mellomfag i norsk på universitetet. Å gi dem karakterer i norsk er nødt til å bli dødsens urettferdig, sier Inger Lise.

— Så det er ikke faget norsk dere er imot?

— Nei. Jeg vil understreke at vi ikke går til aksjon mot norsken, men mot karakterene. Som jeg har sagt så aksjonerer vi mot en forverring av norskfaget.

— Hva med karakterer i andre fag?

— Vi får karakterer i hovedfaget vårt og i arbeidsmåte, det vil si om vi jobber sjølstendig o.l. Personlig mener jeg at det er like galt å få karakterer i disse faga. Men dette har vi ikke diskutert på skolene, vi retter kampen mot norskkarakterne fordi det er et framstøt som kommer nå og som det er om å gjøre å slå tilbake. Dessuten er misnøyen med norskkarakterene enorm, jeg har knapt hørt noen som går inn for dem.

— Hvordan går aksjonen?

— Vi skal ha aksjonsdag 15. november og YLI oppfordrer til streik den dagen for å dra ut og aksjonere. Skolen min har vedtatt å være med på aksjonsdagen, akkurat hva vi skal gjøre har vi ikke bestemt. Dessuten skal vi sende protestskriv til Rådet for Videregående opplæring med underskrifter mot karakterene. Fra andre steder vet jeg at lærerne på Linderud husflidsskole i Oslo også har vedtatt protestbrev og at elevene på Gudbrandsdalen husflidsskole på Lillehammer støtter aksjonen, slutter Inger Lise som oppfordrer husflidsskoleelevene til å slutte seg til aksjonen mot karakter i norsk.

— Når vi nå skal få karakterer i et fag der vi ikke har hatt det før, ser vi helt tydelig at det betyr en forverring. Karakterer betyr dårligere undervisning og større press,

sier Inger Lise Rambøl som går på årskurs i søm på Ulsrud husflidsskole i Oslo.

KARAKTERER TAR FRA OSS LYSTA TIL Å LÆRE

Tor er en ung gutt som er praktikant i en barnehage i Oslo. Da han gikk på ungdomsskolen blei han hardt ramma av karaktersystemet, og gikk ut av skolen med spesielt dårlige karakterer.

Tor er for karakterfri skole. Han sier sjøl at han er et godt eksempel på hvordan skolen i dag fører til at ungdom mister all interesse for skolen pga. det evige karakterjaget med pugg og terping.

Tor makta ikke å «tilpasse» seg karakterstresset da han begynte på ungdomsskolen. Han var «opposisjonell» og blei sparka fra 3 forskjellige skoler før han blei ferdig med ungdomsskolen.

— Mitt opprør var spontant, forteller Tor. — I dag må skoleelevene gå sammen i kampen for karakterfri skole.

Jeg er på ingen måte noe «spesial-tilfelle», forteller Tor. Vi var en hel gjeng som begynte å skulke flere timer hver dag da vi syntes at det blei for jævli å gå på skolen. Vi hang utafor skolegården, og prata med de andre elevene i fri-minuttene.

Det begynte med en gang vi kom på ungdomsskolen. Hele undervisninga var bare innretta på drilling og karakterer. Verst var det i

norsk-timene. Norsk var et av de fineste fagene på barne-skolen, syntes jeg. Men på ungdomsskolen blei hele faget ødelagt. Læreren fulgte den oppgaven som var pålagt ham til punkt og prikke. Han la opp hele undervisninga etter en oppgavebok. Herfra fikk vi oppgaver i timene, på prøver og i hjemmelekse. «Finn 25 preposisjoner på de to neste sidene i leseboka», var en typisk oppgave. Ved hjelp av slike oppgaver er det «lett» å sette karakterer! Hva

stykket vi leste handla om var visst uten interesse. En periode på 2 måneder — da læreren vår var sjuk — hadde vi vikar. Han hadde ikke ansvar for å gi oss karakterer og innretta undervisninga på en veldig bra måte. Nå blei timene interessante, og fram for alt syntes vi at vi lærte masse. Denne erfaringen har jo de fleste elever. Timene med vikarer er mye morsommere og en lærer mye nytt. Da norsk-læreren var tilbake igjen fortsatte alt som før, og hver gang jeg protesterte på opplegget blei jeg kasta på gangen. Det hele endte med at jeg blei nekta karakter i norsk, og skoleledelsen kasta meg ut av skolen.

Jeg blei plassert på en ny skole, men jeg fikk bare dårligere og dårligere karakterer og måtte slutte der og. Så blei jeg sendt på en pensjonatskole i Sund-

fjord. Her var det en blanding av sosseunger som var sendt av foreldra for å få topp-karakterer og opprørske ungdom som til dels var sendt av barnevernsnemnda. Her var karakterjaget enda verre. Rektor fortalte at skolen var kjent for sine gode eksamens-karakterer, og det ryktet aktet han å beholde — så det var bare å henge i. Vi hadde skole og lekselesing 10 timer om dagen! Det blei til at mange av oss sniffa lynol før vi skulle lese lekser, eller leste Morgen Kane i bokbind. For mange av oss blei faktisk sniffing en måte å komme unna det evige pugget på — vi blei så sløve at vi ikke lenger brydde oss om maset.

Det endte med at jeg blei sparka fra denne skolen også. For å gjøre historien kort, greidde jeg tilslutt å fullføre ungdomsskolen. Det var på den fjerde skolen jeg gikk. Da var jeg

så lei at jeg omtrent ikke orka å se en bok, og det var ikke snakk om mer skolegang for meg. Sjøltilliten var på bønn, jeg trodde jeg var «dum» siden jeg hadde så mange Ng. I lang tid etterpå lukket jeg ørene for alt som het boklig lærdom.

I dag merker jeg at jeg har lite kunnskap på viktige områder, f.eks.

botanikk, geografi osv. Nå er jeg praktikant i en barnehage og trives veldig godt. Men når vi går på tur i skogen om høsten, skjer det at barna spør meg f.eks. hvilken sopp det er vi ser, og da kan jeg ikke svare. Da vi gjennomgikk det på skolen, var mitt forhold til kunnskap helt ødelagt av karakterjaget.

KAKEBUA: VERRE ENN SIVILT FENGSEL

I militæret kan en kompanisjef dømme en soldat til «vaktarrest» — vanligvis kalt kakebu. Denne formen for fengsel er på mange måter mye verre enn det sivile fengselet. Hør bare f.eks. på følgende: Forbudt å lese annet enn bibelen og reglementet, forbudt å drikke cola eller spise sjokolade, forbudt å sove når senga di ikke er slått ned!

Røde Garde har hatt en prat med en kar som har sona 8 døgn i bua i en av de største militærleirene våre. Kan du først fortelle hva som skal til for at en soldat settes i «vakt-arrest»?

— Du kan bli putta inn for nesten hva som helst. Det kan være et ulovlig fravær, du kan ha svart et befal på en måte du absolutt ikke skal eller du kan ha nektet å pusse sko dine. For et par år sia var det en i garden som fikk 6 døgn for på ha nektet å stekte egg til vakt-kommandanten! Ellers brukes bua til å slå ned på alle forsøk på å organisere motstand — i 1975 blei alle tillitsmenn som hadde spredd et diskusjonsopplegg om interesseorganisasjon putta inn.

— Hvordan ser det ut i cella?

— Cella er på ca 6 m². Det er plass til ei seng, en stol og en skrivepult. Døra er utstyrt med kikkehull og låst med en jernslåe fra utsida. «Vinduet» har gitter foran, og i cella mi var det like godt plassert ei jernplate *utpå gitteret igjen* sånn at det var klin umulig å få et gløtt av omverdenen!

— Hvordan er dagsrutina?

— Du bli purra klokka 6.00. Da blir senga låst opp umiddelbart for ikke å bli låst ned igjen før klokka 22.00. Når du har stått opp er det ut for å vaske seg — bare en av fangene om gangen naturligvis. Og det er ikke akkurat noe *bad* du blir budt, nei — hos oss måtte vi bruke håndvasken på dassen

til all kroppsvask. Så er det reingjøring av cella og gangen før det er klart for frokost. — og hvilken frokost! De sure matpakkene vi fikk skulle vi innta i flokk på gangen, og for virkelig å sette en spiss på måltidet fikk vi melk fra ei diger bøtte.

BARE BIBELEN ER GODKJENT LESESTOFF!

— Cellelivet fra 7 til klokka 16 arter seg ganske spesielt. Dette er nemlig «tjenestetid» og da skal vi ha det ekstra lite komfortabelt. Skal du lese er du henvist til bibelen som ligger på hver celle, håndbok for soldatene eller fangereglementet. Aller nådigst kan «faglitteratur» godkjennes. Meninga er at du skal sitte og glo i veggen, angre dine synder og styrke deg med noen bibelsitater.

De fleste biblene er forøvrig forsynt med slagord mot straffesystemet i militæret. Alle skjønner at denne tida fra 7 til 16 for mange er en stor psykisk påkjenning.

FORBUDT Å RØYKE!

På slutten av dagen er det en times luftetur. I denne timen fikk vi velge mellom «slutta orden» — dvs. militær eksersis — eller å plukke søppel. Det blei sjølsagt søppeplukking for vår del. 5 minutter av denne pausa skal etter reglementet settes av til å ta en røyk. Dette er enten du trur det eller ei den eneste røykepausa på hele døgnet.

Det er totalforbud mot tobakk i cella. Det er også

forbudt å innta luksusvarer som cola og sjokolade. Skal du røyke eller meske deg med godteri så må dette skje gjennom smugling og unaluring. Dette skjer sjølsagt svært ofte.

— Hva med antrekket i cella?

— Etter reglementet skal du sitte i full permuniform med slips og det hele og på beina skal du ha skinnende marsjstøvler og «anklets»! Dette praktiseres imidlertid sjelden. Som regel kan du løsne på slipset og sko uten å bli straffa for det — utenom en gang om dagen — ved vaktskiftet. Da får nemlig alle fangene besøk av den nye vaktkommandøren som skal inspisere de innsette. Foruten at du må være strøket antrukket må du da gjennom et langt rituale. Straks vaktkommandøren viser seg i døra skal du sprette opp i grunnstilling (hæla sammen) og tiltale kommandøren ved militær grad. For noe annet skjer skal du så lire av deg ei lekse som skal inneholde ditt eget militære nummer og navn, hvilken avdeling du er i, hva du er satt inn for, hvor mange dager du er putta inn for, hvor mange dager du har sona og hvor mange du har igjen å sone. Dette er akkurat den samme rutina som tyskerne praktiserte på Møllergata i 1943! For folk som ikke har vært i militæret vil denne seremonien virke latterlig.

— Bryter fangen ofte reglementet?

— Ja, skulle du følge reglementet ville du jo bli sprø! Når jeg satt inne var det en fotball-landskamp på radio. Da klarte vi å samle oss alle sammen på cella til en som hadde smugla inn en radio. Hvordan vi gjorde det kan fortsatt få være en hemmelighet!

Slik ser det ut i kakebua. Bildet er tatt fra døra og gir et godt inntrykk av plassen soldatene har å røre seg på. Alle skjønner at det ikke er noen fornøyelse å sitte å lese bibelen fra 7 til 4 i slike celler!

GARNISON SØR-VARANGER: Vellykka boikott av maten

Maten på Høybukthmoen ved Kirkenes er blitt dårligere og dårligere. Bare et fåtall av soldatene har i den siste tida spist middag på messa hver dag. Resten har gått på kantina og kjøpt middag for dagpengene. Saka har vært oppe i tillitsmannsutvalg gang på gang, og vi har blitt lovet forbedringer, men maten har bare blitt verre.

Nå sa soldatene stopp. Soldatenes Interesseorganisasjon på plassen tok initiativ til tre dagers boikott av middagsmaten. Søndag 16/10 ble masse folk med for å spre løpesedler, samtidig som middagsmaten nådde toppen av elendighet. Nesten halvparten av soldatene fikk ikke middag, det var laget alt for lite!

Mandag, første aksjonsdag, var oppslutninga totalt ca. 80%. I de aller fleste troppene nesten 100%, et fint resultat. Entusiasmen var på topp. Folk smurte niste i lunsjen og spiste samla på rommene.

LEDELSEN PRØVDE SEG MED KLAMME OMFAVNELSER

Mandag innkalte garnisonssjefen til møte med tillitsmennene og de ansvarlige for maten. Til dette møtet ble ikke hovedtillitsmannen i leiren innkalt. Han har gjort seg upopulær hos ledelsen ved å fremme forslag om støtte til Kongeskipsgastene og krevd boikott av varer fra Sør-Afrika. Han ble isteden beordret til kjøring av folk, som forøvrig ikke skulle kjøres.

På møtet var sjefen overstrømmende imøtekommende og «rystet» over at maten var så dårlig. «Det var jeg ikke klar over», sa han. Han sitter i fellesutvalget og har hørt om dette mange ganger. Så tomme løfter klarte ikke å rokke ved enheten i aksjonen.

Mandag stilte sjefen sjøl på lunsjoppstillinga for å fortelle hvordan han «følte» med oss, og for å fortelle at menyen den dagen var endret fra fiskegrateng til kjøttkaker med dessert. Han lovet også at de ikke ville straffe og forfølge noen pga. aksjonen.

MEN FORFØLGELSENE STARTA

Men samtidig startet troppebefal og MP en nidkjær etterforskning for å finne «hovedmennene». De prøvde å prate seg til viktige opplysninger, men fant ikke fnugg av bevis mot noen. Men mistanken retta seg etterhvert mot den «brysomme» hovedtillitsmannen. Han ble innkalt til møte og utsatt for vekselvis trusler, forhør og smisking i over en time. Han ble også truet med sivil dom på tross av at de ikke hadde noen beviser og aldri sa rett ut at han sto bak aksjonen. De hadde også vurdert å avsette han som hovedtillitsmann «på en korrekt måte»

— uten å gjøre samme brøler som på kongeskipet.

SOLDATENE ER VILLIG TIL Å SLOSS

Oppslutninga om aksjonen den første dagen var svært bra. Soldatene ble forbanna på ledelsens forsøk på å lokke folk til å spise. For eksempel hadde ledelsen slått opp menyen på døra. Lappen ble revet ned og havnet i en krok flere ganger.

Men oppslutninga dabbet en del av andre og tredje dagen fordi det ble en del tvil om hva vi hadde oppnådd og om kravene var innfridd. SIO gjorde en del feil i forbindelse med dette og diskuterte heller ikke nok med folk rett etter boikotten.

Til tross for dette er den viktigste lærdommen at soldatene er villige til å sloss og at det nytter — maten er blitt bedre! Dette gjør at folk etterpå ser veldig positivt på aksjonen, også folk som var i tvil før og under aksjonen.

Soldatkorrespondent

Løytnantshjerner

En dag besøkte en kar hjernebanken i New York for å se seg om etter en ny hjerne.

Hjernebibliotekaren viste stolt fram en professorhjerne som han ikke skulle ha mer enn 400 dollar for, og videre hjernen til en vitenskapsmann som han hadde ha 600 for. Hvis mannen hadde lyst til virkelig å spare på seg noe skikkelig skulle

han imidlertid få en norsk løytnantshjerne for 1100 dollar. Kjøperen sperra opp og lurte på hvorfor han skulle ha 1100 for en norsk løytnantshjerne når han bare skulle ha 400 for en professorhjerne?

— Bare ta en litt sjøl, sa hjernebibliotekaren, og pekte på løytnantshjernen — Se og si ubrukt og så god som ny!

★ røde garde

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonærer: 20 60 68
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
bortsett fra juli
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

VI VIL HA EN BEDRE SKOLE

På forsida av forrige Røde Garde stod det: «HVA SKAL JEG MED KARAKTER I BOTANIKK, NÅR JEG SKAL BLI SJØMANN». Dette var en uttalelse fra en ungdomsskoleelev som vi intervjuet, og den var satt opp som hovedoppslag på forsida.

FOR EN BEDRE SKOLE

Vi reiser parolen: «Vekk med karakterer og eksamener!» fordi vil ha en bedre skole, en skole som gir ungdommen mest mulig av de kunnskapene som menneskene har skaffet seg gjennom historien. Dette gjelder sjølsagt også botanikk, noe en sjømann faktisk har stor nytte av å kunne, for eksempel for å skjønne mer om forurensingene i havet. I kapitalistiske land er skolen mer innretta på å dressere oss, enn å gi oss kunnskaper. Dette gjør kapitalistene for at vi skal tilpasse oss klasse-samfunnet, akseptere å bli arbeidere. Det er til denne dressuren de bruker karakterene.

Å si «hva skal jeg med botanikk, når jeg skal bli sjømann», gir for det første inntrykk av at en sjømann ikke trenger å kunne botanikk. For det andre sier en indirekte at en lærer noe av å få karakterer.

Dette stemmer ikke. Faktisk er det sånn at elevene lærer så lite, nettopp fordi skolen er så innretta på å sette karakterer, dele folk opp i bårer, lære noen opp til at de er tapere som ikke duger til noe annet enn å bli arbeidere, andre lykkes stadig med å få gode karakterer og kan se lysere på framtida.

KARAKTERER I VIKTIGE FAG?

Skolemyndighetene prøver seg fram, blant annet med å avgjøre opptak til andre skoler ut fra 3 karakterer, matte, norsk og engelsk. Dette er de viktigste fagene, sier de.

Vi er imot karakterer i alle fag, fordi karakterene er urettferdige, de ødelegger undervisninga og de er et dressursystem som kuer og splitter elevene. Derfor er det også feil å si «hva skal jeg med karakter i botanikk, når jeg skal bli sjømann». For hva med geografi eller engelsk. Det trenger en sjømann opplagt å kunne. Skal vi da godta karakterer i disse fagene? Nei, sjølsagt ikke, og tvert om. Skal vi lære noe på skolen, må vi få bort karakterene!

RØDE GARDE BEKLAGER

Derfor beklager vi oppslaget på førstesida forrige gang. Ikke det at vi ikke skulle trykke dette intervjuet. Vi vil gjerne vise ulike syn på karakterene og på skolen. Men når vi slo dette som hovedoppslag på førstesida, ga vi inntrykk av at dette er i overensstemmelse med hva vi mener. Og på flere punkter er det ikke det.

Protest mot portforbudet

I Holmestrand har en komite nedsatt av kommunen foreslått at det skal være regelrett portforbud for ungdom under 15 år etter kl. 22.00 om sommer'n og kl. 20.00 om vinter'n. Det er også foreslått at ungdom under 15 år ikke skal ha adgang til tivoli, dansetilstelninger eller liknende arrangementer uten i følge med foreldrene.

Liknende forbud mot at ungdom kan ferdes aleine ute om kveldene har de også i Lillehammer og Ski kommuner.

Rød Ungdom protesterer på det skarpeste mot forsøket på å innføre portforbud for ungdommen i Holmestrand. Kommunen forsøker på å få innført i politivedtøkene et forslag som innebærer at ungdom under 15 år nektes å være ute etter kl. 22.00 om sommer'n og kl. 20.00 om vinter'n. Dette er å innføre reint portforbud etter mønster fra fascistiske stater. Dette er et av de groveste angrepene som har kommet mot ungdommen på lang tid. Kommunen som skulle være den første til å sørge for skikkelige fritidsmuligheter for barn

og ungdom, forsøker nå å vri seg unna dette ansvaret ved å nekte ungdommen å være ute! Sånne diktatoriske overgrep må ungdommen ikke finne seg i.

Rød Ungdom oppfordrer ungdom i Holmestrand og andre steder til å gå til aksjon mot dette grove overgrepet mot barn og ungdom. Vi oppfordrer dere til å ta saka i egne hender, okkupere et sted å være og kreve at kommunen sørger for skikkelige fritidstilbud i stedet for å stenge dere inne.

AU i Rød Ungdom
7. november 1977

Bli med i Rød Ungdom og kjemp for sosialismen

Du som har vært med på å okkupere et hus for å lage ungdomsklubb. Du som har sloss for å forsvare klubben deres mot nedlegging. Du som har vært med på å kreve klubb der du bor. Du har helt sikkert lært mye av kampen du har deltatt i. Du har sett at det ikke nytter å gå til kommunen med lua i handa og be pent. Da skjer det ingenting. Du har sett at skal vi oppnå noenting, så må vi slåss sjøl.

Kanskje har du kikket

deg rundt og sett at sånn er det jo overalt — på skolen, på jobben, på arbeidskontoret og i fritida. De som har makta gir ikke ungdommen ei flis hvis de kan slippe.

Vi i Rød Ungdom sier at sånne folk vil vi ikke ha ved makta. Vi vil ikke ha et system der noen få tjener seg søkkrike på det arbeidet alle vi andre gjør. Vi vil ha et samfunn der arbeiderne bestemmer sjøl, og der det er sjølsagt at alle ungdommer får plass på skoler og

jobb etterpå.

Skal vi få til et sånt samfunn nytter det ikke å gå til statsministeren og si: «Du, vi vil ikke ha deg lenger, du må gå av.» Eller til fabrikkene og si: «Du skjønner vel at det er mer rettferdig at arbeiderne får fabrikkens din, så kom hit med den.»

Nei, akkurat som når det gjelder å kreve ungdomsklubb, så må vi slåss sjøl. Også vi må slåss mange sammen. Vi synes at du burde være med på den kampen også.

Meld deg inn i Rød Ungdom! Der vil du få lære mer om hvorfor samfunnet vårt er så innmari sprøtt, og hva vi må gjøre med det, og du vil få kjempe sammen med andre ungdommer for å gjøre noe med alt det gærne. Snakk med noen du veit er med i Rød Ungdom eller skriv til Rød Ungdom, boks 610, Sentrum, Oslo 1. Og ikke vent til i morra, gjør det nå!

Rød Ungdom:

Rød Ungdom vil på det sterkeste ta avstand fra rektorkollegiet i Nordland, hvor det reises krav om å gjenninnføre orden-skarakterer og fravær på vitnesbyrdet. Dette er et framstøt for å møte den økende opposisjonen blant elevene mot tvangen i skolen med mer tvang. Det er de politiske myndigheter sjøl som er ansvarlige for at elevene reagerer mot innholdet i Ved et skolesystem som bygger på å undertrykke elevene med karakterer,

og som gjør karakterer til målet for undervisninga, må det bli sånn at elevene reagerer mot skolen. Dette kan ikke rettes på ved å øke bruken av tvangsmidler. Tvert imot er det i elevenes interesse å fjerne all bruk av karakterer og eksamener i skoleverket. Vi er for en skole som kan gi elevene kunnskap, og ikke som nå først og fremst en konkurranse i hvem som orker å pugge mest mulig utenat for å få gode karakterer.

Vi oppfordrer alle elev-

organisasjoner, elevråd, ungdomsorganisasjoner og andre til å slå tilbake dette elevfiendtlige framstøtet fra Nordland rektorkollegium med vedtak

og aksjoner!

Arbeidsutvalget i Rød Ungdoms sentralstyre, Oslo 8.11.77

leserbrev

Jeg følger ivrig med i diskusjonen om karakterfri skole i Røde Garde, og mener bladet må være med på å utvikle politikk på dette område. Mange fler må skrive inn f.eks. forslag på hva skole-elever kan foreta seg av aksjoner, erfaringer folk har osv.

Jeg har lyst til å kommentere et leserinnlegg som stod i forrige nummer av Røde Garde.

Sigrd skriver at det i dag ikke er nok plasser for alle dem som ønsker å gå på yrkesskolen. Og sjøl om hun sier at vi må kreve flere plasser, foreslår hun en ordning som går ut på at folk kan tas inn etter alder. (Dvs. at de eldste kommer inn først).

Jeg må si meg helt uenig med Sigrd! Jeg mener vi ikke et øyeblikk skal hjelpe kapitalistene til noen ordning som gjør at de slipper å bygge nok skoleplasser. Tvert imot — samtidig med

at vi skal kreve karakterfri skole, skal vi kreve at alle skal kunne komme inn på de skolene de ønsker. Vi må aldri gå på den løggen kapitalistene sprer om at det ikke finnes penger til å bygge skoler. Pengene fins, de ligger bare alt for trygt bevar i noen feite lommer!

Litt mer til Sigrids argumentasjon om å ta inn etter alder. Hvis vi sier at f.eks. 20% av elevene ikke kommer inn det første året, da blir det kanskje 40% neste år, så 60% osv. Hva skal disse elevene gjøre mens de venter — kanskje mange år? De færreste har muligheter til å vente så lenge på å begynne med utdanninga si. Nei, en slik ordning kan vi ikke godta!

Dersom ungdommen går sammen i kampen for karakterfri skole og for retten til å velge den utdanninga vi sjøl ønsker, vil vi vinne fram.

Bente.

Si fra til Røde Garde

Stoff til neste nummer av Røde Garde vil vi gjerne ha innen fredag 9. desember. Men hvis det skjer noe etter det, kan dere til nød sende oss saker fram til 30. desember.

Redaksjonen har kontortid hver tirsdag fra klokka 17 til 19 og kan treffes på telefon (02) 35 32 62. Ellers lønner det seg å skrive til oss. Røde Garde distribusjonen er å treffe hver lørdag mellom klokka 9 og 12 i Øvre gate 7. Der kan dere hente aviser og levere abonnementer og spørre om alt som har med spredning av avisa å gjøre.

SPØRRESPALTA

Hvilke partier er sosialistiske og hva er sosialisering?

Jeg er ei jente på 13 år som abonnere på Røde Garde. Men nå er det noe innen politikken som jeg lurer på.

I de siste historietimene har vi hatt om Marx og Engels. Og hva det vil si å være radikal, konservativ o.l. Så spurte læreren (AP mann) hvilket norsk parti som var konservativt og da svarte jeg Arbeiderpartiet og Høyre. Men nei, der hadde nok jeg feil. For Arbeiderpartiet det var ikke konservativt. Jeg protesterte, men han sa at det ikke var noe å diskutere. Jeg mener at Arbeiderpartiet er et konservativt, kapitalistisk, borgerlig parti som kaller seg sosialistisk. Er det riktig?

Under valget skulle en se om det ble en borgerlig eller sosialistisk regjering. Men jeg mener at når AP er et tvers gjennom kapitalistisk parti hadde ikke de andre sosialistiske partia (AKP, SV og NKP) sjanse til å klare å få en sosialistisk regjering. Så hvorfor sprer de slike usanne spørsmål og løgner.

En ting til slutt: Norge sies å være et sosialistisk land, styrt av en A-regjering gjennom alle år. MEN: Hvorfor i all verden blir ikke Norge sosialisert da, altså at alle fabrikker o.l. blir overtatt av staten?

Disse spørsmålene vil jeg gjerne ha svar på.

Hilsen
Steinkjer-korrespondent

Du har sjølsagt helt rett i at «Arbeider»partiet er et konservativt, kapitalistisk, borgerlig parti som kaller seg sosialistisk.

For det første: Hvorfor er «Arbeider»partiet et slikt borgerlig parti? Jo, nettopp fordi det står for en politikk for å bevare kapitalismen og det borgerlige diktaturet i Norge. Og ikke bare det, ledelsen i «Arbeider»partiet er sjøl borgere, høyt på strå som de sitter i statsapparatet, LO, statsbedrifter, bedriftene i Norges Kooperative Landsforening (Samvirkelagenes sentralorganisasjon) osv.

For det andre: Hvorfor kaller de seg «sosialistiske»? For å opprettholde borgerskapets makt til å utbytte arbeiderklassen her i landet trenger borgerskapet framfor alt partier som er beregna på å lure arbeidsfolk til å avfinne seg med kapitalismen. Willoch fra Høyre er sjølsagt ubrukelig for å vilde arbeiderklassen på TV-skjermen. Tildet trengsfolk som sier seg å representere «arbeiderklassen og fagbevegelsen» og som hyller sin reaksjonære politikk inn i lyserøde fraser, og som framfor alt prøver å vrenge sosialismen til å bety alt annet enn reell arbeidermakt og slutt på all utsuging av arbeidsfolk.

Når det gjelder SV og «NKP», så er vi uenige med deg når du kaller disse partiene sosialistiske. Vi mener at også disse partiene fullt ut må kalles borgerlige arbeiderpartier. Sin borgerlige politikk kler de bare i en litt rødere frakk enn «Arbeider»partiet. Disse partiene prøver også å lure arbeidsfolk til at hvis

en bare stemmer på dem ved valget er vi kommet et stykke på veien til sosialismen. Men hele historien viser oss ikke ett eksempel på at arbeidsfolk har kommet til makt uten en væpna revolusjon. Når borgerskapet føler makta si trua, griper de til våpen for å slå ned arbeiderklassen. Dette skjedde f.eks. i Chile, der borgerskapet foretok et militærkupp for en del år siden. Derfor sier vi at det bare er ved en væpna revolusjon vi kan kaste av oss det kapitalistiske åket og opprette sosialismen.

Vi ser også i Norge at borgerskapet ruster opp voldsapparatet sitt, og i Oslo er det noe som kalles «bydelspoliti» som holder til i drabantbyene. SV støtter opprustninga av «bydels-politiet», som er til for at purken på kortere tids varsel skal kunne rykke ut for å terrorisere og banke opp ungdommen. Partier som er med på å støtte opprustninga av politiet — for at streikende arbeidere og drabantby-ungdom skal slås ned — er sjølsagt ikke sosialistiske partier.

Når det gjelder «NKP» er det kanskje nok å trekke fram at de varmt støtter de nye borgerlige diktaturene i Øst-Europa, og slenger seg rundt halsen på Bresjnev, som for tida ruster opp til en ny verdenskrig.

For det tredje: Du spør om hvorfor ikke Norge blir sosialisert gjennom at alle fabrikker o.l. blir overtatt av staten.

For arbeidsfolk er det ett fett om det er statseide eller privateide bedrifter de jobber i. Lønninger og arbeidsforhold blir ikke det grann bedre fordi om

LESERINNLEGG:

Vi må skille mellom ledelse og medlemmer i «NKP» og SV

I Røde Garde nr. 9/77 side 3, kan vi lese fylgjan- de under «'NKP' SLÅTT» i RV-spalta: «Dette var ein knusande siger og vi må i framtida jobbe hardt for å isolere og knuse desse falske kommunist- ane».

Eg meiner at dette å «isolere og knuse desse falske kommunistane», temmeleg lett kan bli oppfatta som om vi skal ta avstand i frå sympatisørar og medlemmer av «NKP».

Det skal vio sjølvsagt ikkje. Det er revisjonismen vi vil til livs, ikkje folk som enno ikkje har avslørt denne råtne politikken. Eg trur at

flesteparten av sympatisørane og medlemmane av «NKP» og SV er ærlege folk, som kan bli gode kommunistar. Og vi må arbeide for å overtale desse om at «NKP» og SV ikkje er parti for arbeidsfolk, men som tenar borgerskapet sine interesser. Med kameratsleg og sakleg diskusjon kan vi vise at AKP(m-l) er partiet som støtter arbeidsfolk.

Men ledelsen i «NKP» og SV må vi knuse og isolere. Om det var dette som var meint i RV-spalta, brude R.G. gjort oss merksame på dette og vist oss den riktige linja.

A.J.

Svar til A.J.

Det er ingen tvil om at det finnes mange som sympatiserer med SV og «NKP» som vil forstå at de er på ville veier, hvis vi begrunner vårt syn godt. Derfor er det helt rett som du sier, vi må se forskjellen på ledelsen og medlemmer i borgerlige parti. Vi må også i praksis vise dette, gjennom å gjøre det vi kan for å vinne bra folk bort fra borgerlige partier.

Men den kommentaren du kritiserer i forrige Røde Garde, tar opp hvordan RV har gått fram og slått «NKP» i stemmetall. Artikkelen viser at dette

er et viktig framsteg, både ved at RV faktisk har en sterk posisjon blant progressive, og at Moskvas forlengede arm, «NKP» har mindre stemmer enn RV. Vi snakker altså om «NKP» som parti og som politisk retning, og da er det etter vår mening helt nødvendig å si: «Dette var ein knusande siger og vi må i framtida jobbe hardt for å isolere og knuse desse falske kommunistane.»

red.

200 ungdomar på møte om politivald i Tromsø

Tromsø er ein by på 40 000 innbyggjarar og det einaste «tilbodet» kommunen har til ungdommen er to overfylte klubbar. Så difor må ein bruke gata om kveldene.

I Storgata held hundrevis av ungdomar til kvar einaste kveld, og kvar einaste kveld blir dei jaga av purken. Så det var ikkje rart at over 200 ungdomar møtte fram på eit møte om politivold som blei halde på Folkets Hus den 20. oktober.

På møtet held Asgeir Sunde innleiing om politivald. Han er sjøl tiltald for «vold mot politiet» etter å ha vore med på ein militant demonstrasjon mot politivald i Oslo i april. Rettssaka mot han byrja 17. november, og han kan risikere fleire års fengsel.

Fredrik Fasting Torgersen som har site 16 år i fengsel uskyldig dømt, fortalde om fengsel og politivald.

I pausen blei alle 70 eks. av Åsmund Haugen si bok om politiet sett innafra selde på ein blunk.

Torgersen si bok «Fangeliv» fekk og bein å gå på.

Etter pausen sto ungdommen fram og fortalde om uttallige overgrep. Ein fortalde om kameraten sin i Drøbak som var svært dårleg likt av purken. Ein dag blei han tatt med ned i kjellaren på stasjonen, lagt i handjern og fotjern og spylt med iskaldt vatn. Han fekk «spylt» vekk all huda på ryggen og måtte

ligge 6 veker på sjukehus. Men purken gjekk sjølsagt fri.

Ei sak som opptek Tromsø-ungdommen mykje no, er UP-purken si rå og brutale nedkøyring av motorsykkel-ungdomen Morten Verdal, som fekk bryte ein fot. Møtet vedtok einstemmig denne resolusjonen:

«Vi fordømmer på det skarpeste nedkjøringa av Moren Verdal. Den er et eksempel på den økende

politivalden i byen, og den viser at politiet lyver for å dekke overgrep. Vi finner oss ikke lenger i det. Vi vil møte politivolden med aksjoner.»

Det var stor stemning på møtet for å lage ei aksjonsleing mot politivolden og det er vel ikkje lenge før Ungdommens aksjonskomite mot politivold er danna i Tromsø.

Ungdomskorrespondent

bedriften eies av staten, og arbeidsplassene legges ned hvis det viser seg at de ikke er lønnsomme — samme hvem som eier dem.

Vi mener dette viser at statseide bedrifter ikke har det minste med sosialisme å gjøre. Tvert imot, når kapitalismen begynner å få trøbbel har det alltid vært slik at staten overtar en del industri for å «hjelp» annen industri som er avhengig av dem, f.eks. fordi de trenger råvarene Norsk Hydro produserer (Norsk Hydro er 51% statseid). Dessuten tjener de penger på det, og de setter seg sjøl — AP-pamper

og Høyrefolk i skjønn forening, i direktørstillinger og tjener sekkevis av gryn. Og får de trøbbel med butikken, sprøyter de folks skattepenger inn — helt gratis for dem sjøl. Bare når arbeiderklassen har gjort revolusjon, rasert det borgerlige statsapparatet og bygd sitt eget proletariske diktatur over borgerskapet, vil det være sosialisme når staten overtar.

Og slik er det jo f.eks. i Kina i dag. Der har arbeiderne full kontroll over staten, og den virker i ett og alt for arbeiderne, ikke mot som i Norge i dag.

BLÜCHER PÅ «OPERASJON VED»

Erik Blücher har lurt seg til jobb på «Operasjon Ved», et slags nødsarbeid Oslo Kommune har satt i gang for å skaffe arbeid til en del arbeidsløs ungdom. Her blir ungdommen satt til å hogge ved.

Erik Blücher prøver å smiske seg inn med ungdommen som jobber der, er frampå med vitser om pakistanere, såkalte «pakkis-vitser». Han bruker bilen sin til å kjøre hjem folk etter jobben,

for å komme seg inn med folk.

Men han har ikke bare hellet med seg. En dag han jobba seg svett, kasta Blücher gensen mens han jobba. Da han skulle ta den på seg igjen, hadde noen av dem han jobba ved siden av stabla en høy stabel med ved over gensen. Det er mulig han ikke fikk kjøre hjem noen den dagen, han brukte lang tid på å få ned stabelen og finne igjen gensen.

Apartheid

— eit ekstremt rasistisk system for å utbytte dei svarte maksimalt.

Apartheidsystemet, er ein rasistisk politikk som den kvite regjeringa i Azania sette i system i 1948. Det vart gjort for å hindre den svarte befolkninga i å sloss mot utbyttinga, og for å gjere utbyttinga endå større.

Vi vil i nokre artikkelar framover gi konkrete døme på korleis apartheidsystemet fungerer:

- ◆ afrikanarane har ikkje stemmerett
- ◆ ein afrikansk arbeidar tener omlag 1/10 av det ein kvit arbeidar tener
- ◆ ingen afrikanar kan eige jord
- ◆ det offentlege betalar kvart år 350 norske kroner for utdanning av ein afrikansk ungdom, ein kvit ungdom får derimot 2 000 kroner.
- ◆ dei kvite får gratis skulegang og bøker, dei svarte må betale.
- ◆ den kvite regjeringa bestemmer pensum og undervisningsplaner for dei svarte skulane.
- ◆ passlovene — alle afrikanarar må til ei kvar tid bere eit pass på seg som viser kven dei er, kvar dei bur, arbeidsløyve, arbeidsgjevar osv. Dersom dei blir tatt av politiet utan dette passet vert dei arrestert.
- ◆ ein afrikanar har ikkje lov til å opphalde seg meir enn 72 timar i eit område der han ikkje bur eller har arbeidsløyve.
- ◆ kvart år vert kvar 6. afrikanar arrestert.
- ◆ av kvar 100 000 ibuar i Azania er 417 i fengsel til ei kvar tid. Til samanlikning er det 72 i England, 70 i Frankrike, 25 i Nederland og 16 i Noreg.

DENNE LISTA FORTSETJER NESTE NUMMER.

Unge Høgre stør reiarane og flysel-skapa — ikkje dei svarte i Azania.

Nyleg var det ei «Afrika-høyring» i Oslo. Mange politiske parti, ungdomsorganisasjonar o.l. tok del. På denne høyringa vart det vedteke ein del krav om forholdet mellom Sør-Afrika og Noreg som skulle leggast fram for regjeringa.

M.a. vart det kravd at SAS flygningane på Sør-Afrika skulle innstillast og at rederia måtte slutte å gå til og gjere bruk av sør-afrikanske havner.

Eit anna krav var å gjere slutt på det diplomatiske samkvemet mellom Noreg og Sør-Afrika.

Desse to punkta var det ein organisasjon som ikkje kunne stø, nemleg Unge Høgre.

«Hjartet» til Unge Høgre ligg så visst ikkje hos den svarte utbytta nasjonen Azania, det ligg hos redarane, flysel-skapa og hos alle dei andre som driv den grådige utbyttinga av Azania.

KOLONIHERRANE UT AV AZANIA!

Dei som freistar å framstille kampen i Azania (Sør-Afrika) som ein kamp berre mot apartheid, er med på å uskadeleggjere kampen, fordi dei freistar å skjule kjernesporaet, nemleg at folket i Azania fører ein nasjonal frigjeringskamp, ein kamp for å ta landet sitt tilbake frå dei kvite kolonisatorane.

Frigjeringsrørsla PAC (Pan African Congress) kjemper for nasjonal frigjering av Azania. Dei kvite kolonisatorane skal nedkjempast, det afrikanske folket sjøl og ingen annan skal ha makta i Azania. Naturlegvis stør PAC, og er sjøl aktivt med i all kamp mot apartheidsystemet.

ANC (African National Congress) derimot, seier at landet tilhøyrer den som lever der (både kvite og svarte): Dette står i «fridomsbrevet» som vart vedteken av ANC i 1956. Dette er det same som å seie at den som har stelt Azania og dei som har blitt fråstelt landet sitt skal eige det saman.

Det finnes eit historiesyn, ei forfalska historie, som freistar å rettferdiggjere imperialistane sin rett på Azania, at når dei kvite kom til Azania så var der ingen svarte, dei kom nordfrå samtidig. Men det finnes mange prov på at dette er forfalsking. Dei svarte levde

i Azania i århundrer før eit kvitt menneske viste seg der.

«Men skal ein kunne snakke om kolonialisme, må det finnes ei kolonimakt.» Dette hevdar både revisjonistpartiet SACP i Azania, Sovjet og revisjonistar her heime, derfor meiner dei at kampen i Azania berre er ein kamp mot apartheid, og at det ikkje er snakk om nasjonal frigjering.

I dag er det ei kvit herskarklasse med Vorster i spissen og imperialistmakter som utbytter heile den svarte nasjonen Azania. Derfor er nasjonal frigjering nødvendig.

Men vi kan sjå litt nøyare på revisjonistane sitt argument om at det ikkje finnes noka kolonimakt i Azania. Nei, noka kolonimakt i den forstand at ei regjering i eit anna land sit med den direkte kontrollen over Azania, det finnes ikkje. Men, Vorster si regjering er eit ektefødd barn av kolonia-

lismen. I 325 år har Azania vorte utsett for kolonial og rasistisk utbytting. Holland var den første kolonimakta, seinare overtok England. Den engelske regjeringa administrerte Sør-Afrika direkte heilt fram til 1910, då overtok ei koloniregjering som var underlagt den engelske krona. I 1961 lausreiv England seg frå den engelske krona og Sør-Afrika ved den lokale representanten sin, generalguvernøren. Den siste generalguvernøren var Charles Roberts Swart, han vart den første presidenten i Sør-Afrika republikken!

At Sør-Afrika republikken vart danna, betydde ikkje at kolonimakta England si utbytting av Azania vart stoppa. Tvert om har Vorster og rasistregjeringa vore ein garanti for at England og andre imperialistmakter har kunne halde fram med utbyttinga av Azania. Ein kan lese mykje ut av desse tala:

Imperialistiske storkonsern saman med den kvite herskarklassen i Azania eig 80% av den private eigedom i landet. Av dette kontrollerer England:

97% av gruvekapitalen
94% av industrikapitalen
88% av finanskapitalen
78% av handelskapitalen
630 bedrifter.

Ei kvit herskarklasse og imperialistmakter utbytter heile den svarte nasjonen Azania. Nasjonal frigjering er heilt nødvendig dersom det skal verte fridom for folket i Azania. I årevis har det svarte folket i Azania vorte fråstelt rikdomane sine av denne kvite herskarklassen og av imperialistmakter. Folket i Azania sloss ikkje berre mot den måten rikdomane vert stelt frå dei på, nemleg gjennom apartheidsystemet, men dei sloss for å hive tjuvane ut av landet sitt og på den måten frigjere nasjonen sin.

Start solidaritetsarbeid med Azania nå!

På stadig flere steder startes solidaritetsarbeidet for Azanias folk. 3. verden komiteer, Azania-komiteer og enkeltpersoner aksjonerer mot det forhatte Vorster-regimet. Hver uke kommer det inn over 10 000 kroner til PAC-innsamlinga. Røde Garde har spurt formannen i Anti-imperialistisk komite for den 3. verden, Finn Pettersen, hvordan vi skal drive Azania-arbeidet.

Ikke «vanskelig» å drive solidaritetsarbeid

Støtta til afrikanerne i Azania er stor. Folk protesterer mot at et lite hvitt rasistisk mindretall skal holde piskene over 20 millioner afrikanere, og de solidariserer seg med den voksende militante kampen mot rasist-regimet. Derfor er det ikke «vanskelig» å drive solidaritetsarbeid, tvert imot.

Ta kontakt med 3. verden komiteen

– Hva skal nye folk gjøre for å komme igang?
Skriv inn til oss å få tilsendt materiell. Vi har hefte om

Representanten for PAC sitt informasjonskontor vert helsa av formannen i Anti-imperialistisk komite for den 3. verda..

Azania, «tredje verden»-bladet, løpesedler, plakater, PAC-merket etc. Hvis du er usikker på hva du vil ha så be om å få ett eksemplar av det viktigste materialet. Les det og diskuter det med kameratene dine. Deretter må det planlegges en aksjon. F.eks. løpeseddelaksjon mot at Samvirkelaget eller Domus på plassen din selger rasistvarer, eller innsamlingsaksjon til PAC på gata, på skolen eller dørbesøk. Det går også an å vedta en avskyresolusjon på skolen/i foren-

inga. På Valler gymnas ble rasistflagget brent og PAC-flagget heist i flaggstanga for et par uker siden.

Løpesedler, plakater etc til sånne aksjoner får du hos oss. Det er viktig å få valgt en leder for gruppa og treffes innimellom for å diskutere ulike saker, f.eks. årsaken til USAs «press» mot Vorster for tida. Vi har også en studiering som gruppa kan gjennomføre.

Ungdommen i spissen

– Hva med ungdommen og

Azania?

Det var ungdommen i Soweto som 16. juni i fjor ga startskuddet til den voksende militante kampen mot Vorster. I dag streiker hundretusenvis av skoleelever. Sjølv elever på folkeskolen har gått til streik. Dette er militant ungdom i Azania som ungdom i Norge må solidariser seg med.

Adressa til Anti-imperialistisk komite for den 3. verden er: Boks 5645 Briskeby Oslo 2

Støtt PAC!

POSTGIRO:
2 28 19 70

Frigjøringskampen treng penger

ELEVRÅD STØTTER FRIGJØRINGS-KAMPEN I AZANIA

På elevrådsmøte 14/10 ved Elvebakken videregående skole i Oslo blei det vedtatt følgende uttalelse:

«I det såkalte Sør-Afrika hersker en hvit minoritet over det svarte folket. I over 300 år har landet vært koloni under hvite som har utbytta og undertrykt folket og landet med alle metoder, fra rå vold til utpekulerte apartheidlover.

Men undertrykkinga avler motstand, og med opprøret blant skoleungdommen i Sowetho 16. juni 1976 begynte en ny periode i frigjøringskampen. Tusenvis av ungdommer i alderen fra 8 til 16 år boikotta skolene i protest mot at de ikke fikk lære sitt eget språk og mot de dårlige forholda i skolene. De trossa politiets og hærens terrorvelde og gikk i demonstrasjonstog mot tåregass og kuler. Siden

16. juni i fjor er 500 drept av fascistkulene. Hundrevis er fengsla, torturert og sitter uten dom. De fargete har ingen rettigheter.

Allikevel fortsetter kampen: 80% av elevene boikotter nå skolen. Lærerne sier opp jobbene sine. Kampen har spredd seg til hele Azania. De svarte og fargete reiser seg mot det «hvite herrefolket» og krever tilbake sitt eget land.

I spissen for denne kampen står skoleungdommen. Deres mål er et fritt ikke-rasistisk Azania. Ungdommene trenger støtte fra hele verden, politisk og økonomisk.

Vi oppfordrer elevråd og allmøter om å ta opp denne saken, vedta resolusjoner og samle inn penger.

Full støtte til kampen for et fritt Azania!»

Elevkorrespondent

FAGFORENING STØTTER PAC

Medlemsmøte den 11. oktober i avd. 120 av norsk Kommuneforbund vedtok denne resolusjonen mot to avholdne stemmer:

«Den norske fagbevegelsen har stolte tradisjoner når det gjelder å vise internasjonal solidaritet. Vi husker for eksempel Spania og Vietnam. I dag står Sør-Afrika med Vorsters rasistiske og fascistiske regime i brennpunktet. Medlemsmøtet i avd. 120 av norsk Kommuneforbund (NKF) vil uttrykke sin fulle støtte til den Panafrikanske Kongress (PAC) som står i spissen for motstandskampen.

Medlemsmøtet krever også at DNA-regjeringa straks stopper norske kapitalisters handel med Sør-Afrika, og at Norge bryter alle diplomatiske forbindelser med Vorster-regimet. Videre krever vi

at NKL umiddelbart setter i gang en handelsboikott med rasistregimet.»

I foreninga vår var det unge fagorganiserte som fremma dette resolusjonsforslaget. Diskusjonen og avstemningsresultatet på møtet viste at folk er skikkelig forbanna på rasistregimet og støtter PAC. Vi oppfordrer alle til å fremme resolusjonsforslag for PAC i fagforeninga, elevråd osv. Men husk en ting som vi glemte: Foreslå økonomisk støtte til PAC også!

RG-korrespondent

Party Preference Scale

	FOR	AGAINST	UNDECIDED
P.A.C.	57%	29%	14%
A.N.C.	39%	41%	20%
L.P.	31%	47%	22%
P.P.	30%	43%	27%
C.O.D.	18%	42%	40%
U.P.	9%	76%	15%

Ei av løgnene som vert spreidd av revisjonistane om PAC er at PAC er ei lita sekt som ikkje betyr noko i kampen i Azania. At dei ikkje finnes i Azania, berre utanfor landet.

For nokre år sidan vart det gjort ei «kartlegging» over afrikanarar si haldning til politiske parti i Azania. Dette vart gjort av ein lektor i psykologi, E.A. Brett i Johannesburg. PAC viste seg å ha størst oppslutning!

Supermaktene

sloss om kontrollen over Azania.

Supermaktene USA og Sovjet kjemper begge ein innbitt kamp for å få kontrollen over Azania. Begge supermaktene gir skinn av støtte til dei svarte i Azania, men det er falsk støtte. USA vil med alle middel kjempe for å forsvare profitten sin i Azania, Sovjet vil i namnet til sosialismen sikre seg ein ny koloni.

Sovjet vil bli den nye koloniherrn i Azania.

Sovjet er interessert i kontrollen over Azania. Dei ønsker å ha landet som militært fotfeste, og dei er interessert i dei enorme naturrikdomane i landet. Det ser ut til at Sovjet går fram på same vis i Azania som dei gjorde i Angola for å sikre seg kontroll med landet. Sovjet splitter frigjøringskampen og sår forvirring. Dette gjer dei for å kunne fiske i rørt vatn og utnytte det til sin eigen fordel.

I Azania har Sovjet satset på å vinne innflyttelse i ei frigjøringsrørsle, ANC (African National Congress). I denne frigjøringsrørsla har

revisjonistpartiet, SACP, skaffa seg leilinga. Samstundes som Sovjet støt ANC går dei ope og aktivt ut mot PAC som er den leiande frigjøringsrørsla i Azania. Sovjet sine lakelar, revisjonistpartia rundt omkring i verda er med på å spreie løgnene om PAC.

Fordi Sovjet gøymer dei verkelege motiva sine i Azania under ei raud kappe, er Sovjet sin politikk svært farleg for folket i Azania og for folk elles i den 3. verda. Derfor må Sovjet sitt verkelege mål, å gjere Azania til sin koloni, avslørast.

USA vil lempe på apartheid-systemet for å sikre profitten sin i Azania.

USA har enorme profittar å forsvare i Azania. M.a. kontrollerer dei 494 bedrifter i landet. I dei siste ti åra har USA jamt over fått 19% avkastning på investeringane i Azania, medan talet for heile dei amerikanske investeringane i same tidsrom jamt over hadde 11%. Dette viser at utbyttinga som USA driv er endå mykje meir grådig i Azania enn i andre land. Sidan 1959 har USA sine økonomiske interesser auka med 200%. USA sine investeringar i Azania utgjør 25% av dei samla investeringar i Afrika.

Det er heilt klart, USA har enorme profittar å forsvare i Azania. Det er

derfor USA vil «lempe» på apartheidsystemet. USA ser nemleg det som resten av verda ser, at den kvite herskarklassen sit utrygt i Azania i dag. Dei ser at frigjøringsrørslene og dei svarte sine militante kampar styrkar seg, og dei ser at over heile verda får dei svarte i Azania støtte.

Ved å få bort dei mest groteske utslag av apartheidsystemet vonar USA at dei kan splitte dei svarte sin kamp, og den støtta dei får frå utlandet. Dei vil for all del hindre at dei svarte i Azania sjølv får makt og rådevalde over rikdomane i Azania for det vil sette ein stoppar for USA si plundring av landet.

Vi tar hus etter hus til vi får beholde ett!

Ungdom over hele landet som står oppe i kampen for et sted å være, eller som ønsker å starte kampen, kan lære mye av ungdomsaksjonen på Økern/Risløkka. Røde Garde presenterer her åtte punkter som vi mener er viktige erfaringer for all ungdom. Punktene er kommet fram gjennom samtaler med aksjonsledere og deltagerne i okkupasjon og gjennom det inntrykket vi har fått av aksjonen.

Vi må føre offensiv kamp

Ungdommen på Økern og Risløkka har ikke sitti med henda i fanget. De var lei av å vente på kommunen, så da tok de et hus sjøl. De lot seg heller ikke stoppe av at de mista huset – de tok et nytt. Sjøl sier de om dette: Vi gir oss ikke, sjøl om vi skulle miste dette huset også. Vi har sagt klart fra at får vi ikke beholde dette huset, så er det bare å utsette problemene. Vi kommer til å ta et nytt. Derfor er det best å la oss beholde dette.

Alle deltagerne i aksjonen må aktiviseres hele tida

Okkupantene har danna aksjonsutvalg, kulturgruppe, informasjons- og pressegruppe, vaktkorps, ordensvern og brannvern. I disse dager har også motorgruppa starta. Opprydning i huset er begynt. Allmøtet har vedtatt ordensregler og forbud mot stoff og alkohol. Det er klart at folk etterhvert går lei hvis de blir sittende stille i et kaldt og mørkt hus kveld etter kveld. Derfor må parola være: Ta huset i

bruk med en gang, puss opp og sett i stand og lag aktivitetsgrupper. Få med alle deltagerne på et eller annet.

3. Samle støtte og mobiliser ungdommen

Fra første dag har okkupasjonen hatt store ungdomsmasser med seg. I løpet av de første dagene støtta 400 aktivt. Ungdommen har fått støtteerklæringer fra hele landet. Men de har ikke nøydt seg med dette. De skal dra rundt på alle ungdomsklubbene i byen og fortelle om saka si, de deler ut løpesedler og samler underskrifter. En svært bra ting er det at aksjonen har oppretta en foreldre- og vennegruppe. Den består av voksne som støtter ungdommen og som skal opplyse om hva som foregår i huset og avlive alle ryktene om stoffbruk og pøbelungdom som verserer.

4. Vi må okkupere hus som er brukbare til ungdomshus

Ungdommen ga opp okkupasjonen av låven fordi det var helt klart at den var for dårlig til å

brukes som ungdomshus. Dette er svært viktig for å samle fler og fler ungdommer rundt okkupasjonen. Mange gidder naturlig nok ikke bli med på noe som de ser er ubrukkelig. Å flytte over fra låven til Økernveien 115 var derfor helt avgjørende skritt for å aksjonen skulle kunne vokse i styrke.

5. Vi må ikke tru på tomme løfter

Alle løfter fra kommunen, huseiere eller politi må gis skriftlig før vi kan godta dem, sier aksjonslederen, vi brant oss på det i det første huset – det blei rivi over hue på oss på tross av løfter fra huseieren. Så godtruende er vi ikke en gang til.

Ungdommen på Økern/Risløkka har også stått steilt mot alle splittelsesforsøk og all smisking fra både politi og borgerlige politikere. De har bestemt at alle avgjørelser om viktige saker skal taes på allmøter og at deltagerne i aksjonen ikke kan uttale seg om saker som angår aksjonen på egenhånd.

6. Det går an å presse politiet

Okkupasjonen på Økern har vist at det går an å presse politiet hvis en står mange samla og viser beslutsomhet og fantasi. I det første huset kom «hyggelige» politifolk fra Økern bydelspoliti. Deres forsøk på å splitte med smiger og prat blei kontant avvist, og politifolk måtte luske ut igjen. Under okkupasjonen av låven nekta de 50–60 ungdommene som var der politiet å komme inn. De hoppa opp og ned

på jernplater og skreik og brakte bak den lukka døra så politiet trudde de var mange hundre og ikke turte å bruke makt. Den tredje og kanskje viktigste seieren over politiet var da de blei pressa til å levere tilbake listene og bildene de hadde tatt etter brannen.

7. Vi må avvise kommunisthetsen

Som de fleste aksjoner – og streiker – har også Økernaksjonen blitt utsatt for kommunisthets. Rød Ungdom må ut, har det vært ymta om. Men ungdommen har ikke bitt på. Aksjonslederen sier om dette: – Vi er takknemlige for all den støtta Rød Ungdom har gitt oss. Dermed er det ikke sagt at ungdommene støtter Rød Ungdom politisk helt og fullt. Men det vi har sett av Rød Ungdom her oppe og hvordan de har jobba, lover godt.

8. Stol ikke på pressa

Sjøl sagt må ungdom i kamp jobbe for at avisene skal skrive om kampen deres, men det er umulig å stole på pressa. Ungdommen på Økern har hatt en god erfaring med pressa – «Klassekampen» har vært fin, sier de. Ellers har Akersavis skrive noe som stort sett var feil, og Trygve Hegnars «Blikk» trykte pressemeldinga som ungdommen sendte til NTB under tittelen «Er det rett eller galt?» Ellers har ingen skrive et ord. Gerd Benneche i Dagbladet sa at de ikke hadde mannskap nok, det er typisk holdninga avisene har til ungdommen.

Unge Høyre prøver å bestikke ungdommen med pizza og øl

Høyre har fra første dag prøvd å splitte ungdommen på Økern/Risløkka, og å knekke okkupasjonen. Straks det første huset var okkupert var Høyre på pletten og lova ungdommen et annet tilbud, bare de la ned okkupasjonen og meldte seg inn i Unge Høyre! Dette er ikke nye toner fra Unge Høyre. Tidligere har de også forsøkt seg med sjarmoffensiv overfor ungdommen i strøket – da var smøringen pizza og øl. At Unge Høyre motarbeider

okkupasjonen av alle krefter og langt i fra støtter ungdommens interesser går klart fram av at aksjonslederen for få dager sida blei oppringt av Guttorm Normann som sitter i styret for Grorud Unge Høyre. Normann sa da at «vi får se hvem som vinner kampen om ungdommen».

Deltagerne i aksjonen gir uttrykk for at ungdommen på Risløkka og Økern tar skarp avstand fra Unge Høyres forsøk på å kjøpe folk. – Her i okkupasjonen har Unge

Høyre driti seg ut, sier de, folk er ikke med her for å få kaker og brus, men fordi de støtter kravet om ungdomshus og er villig til å kjempe for det.

– De gutta har ikke fritidsproblemer. De har moped og svømmebasseng i hagen og en pappa som henter dem fra fest midtpå natta, sier en annen deltager i okkupasjonen og er ikke det grann forbausa over at ikke Unge Høyre støtter ungdommen.

STØTT ØKERN-UNGDOMMEN!

Send støtte til Økernungdommen til: Ungdomsaksjonen på Risløkka/Økern; Poste restante, Økern Postkontor, Oslo 5.

Okkupasjonen har fått støtte fra hele landet. Blant de som støtter kan vi nevne: Motorsykkelaksjonen i Lørenskog, Ungdommens aksjonskomite mot politivold, Rød Ungdom, Sosiale Etaters Fagforening, gruppe 1 (som også har samla inn penger og

hjulpet på annen måte), Grønerløkka Leieboerforening, Streikestøttekomiteen i Harstad, Almøtet Sollikollektiv, SV's bystyregruppe, Rød Valgallianse og mange skoler og ungdomsgjenger rundt om.

Økernungdommen støtter motorsykkelungdommen på Lørenskog

Allmøtet i okkupasjonen på Økern har vedtatt sin sterke-

ste støtte til Motorsykkelaksjonen i Lørenskog og til ungdommen i Kristiansand og Bergen som slåss for et sted å være.

Støtteuttalelser er fint, men ungdommen ønsker også at folk rundt Oslo som er ueventyrlige eller bare har lyst til å hjelpe til med snekring og opprydning skal komme til huset. Og alle som støtter er velkomne til å komme og se på huset.

Politiet med trusler mot medlem av aksjonsledelsen

Glen Thunsvoll sitter i ledelsen for ungdomsak-sjonen på Økern/Ris-løkka. Han har fått merke hvilke sleipe og kvalme metoder politiet benytter seg av. Blant annet prøver Økern bydelspoliti å true han med flere år gamle saker for å få han til å motarbeide okkupa-sjonen.

— Jeg hadde problemer på skolen, og var ei tid på spesialskole for unger med atferdsvansker. I den tida gjorde jeg en del gærnt. Disse sakene bruker politiet mot meg nå for å splitte okkupa-sjonen. Da vi okkuperte det første huset, kom Thune og en til fra Økern politistasjon og spurte etter Thunsvoll. De prøvde å få opplysninger av meg ved å henvise til at dette er jo straffbart, forteller Glen.

— Når Thune sier direkte til meg at han skal «kontakte meg så jeg kan få avvika okkupasjo-nen», så oppfatter jeg det som en rein trussel. Jeg ser på forsøket på presse meg som en hevnaksjon fra politiet. De trur de kan stoppe ungdommen og okkupasjonen ved å ta meg. Men det er langt fra tilfelle, vi er mange sam-men om dette, sier Glen.

Glen kan også fortelle at politiet ved Økern sta-sjon bryter taushetsplikta si. Det har vært mulig for foreldre til ungdommer i strøket å ringe til Økern-politiet og få opplysninger om Glen fra arkivet!

Det er ikke bare Glen som har vært ute for disse kvalme triksa fra poli-tiets side. Sånne metoder har inntil dette skrives vært politiets hovedme-tode for å få splitta og

ødelagt okkupasjonen. Blant annet har de satt ut rykter om at ungdommen driver med narkotika i det okkuperte huset. Det-te avviser aksjons-ledelsen skarpt. På all-møte er det vedtatt for-bud mot narkotika og alkohol, og bestemte or-densregler som følges nøye.

Et siste desperat forsøk fra politiet på å få sådd ugras i okkupasjonen, foregikk ved en pølsebu i nærheten. En av de yngre folka i okkupasjonen blei stoppa da han skulle han-dle i bua. Politimannen som stoppa han kjøpte en cola til gutten og prøvde å få opplysninger om hva aksjonsledelsen planla. Gutten drakk colaen og gikk, uten å gi en eneste opplysning.

Politiet beskytter brannstifterne – har ikke tenkt å etterforskesaka

Mandag 7. november blei det satt fyr på det okkuperte huset i Økernveien 115. Det var et regelrett forsøk på mordbrann i det 8 ungdommer som befant seg i huset, bare så vidt fikk reddet seg ut – to blei ska-da og måtte på sjukehus. Det hersker ingen tvil om at bran-nen er påsatt av folk utafor huset (se bildene ovenfor). Poli-tiet benytta brannen til å foreta razzia, og de beslagla underskriftslistene og fotogra-fier fra aksjonsformannen. Disse sakene blei Økern-poli-tiet pressa til å levere tilbake til ungdommen etter en militant demonstrasjon utafor politista-sjonen.

Politiet juger og nekter å etterforske mordbrannforsøket

Røde Garde ringte til brann-gruppa på Victoria Terrasse og fikk snakke med Tangstad som tydeligvis skulle ha med saka å gjøre. Det han sa viser følgende hårreisende fakta:

1. Politiet på Økern har ikke skrevet i rapporten at noe er blitt beslaglagt!
2. Politiet sprer løgner om brannårsake ved å vise til «samtalee» med aksjonsle-deren som han ikke har vært med på!

3. Politiet har ikke tenkt å et-terforske mordbrannforsø-ket!

Samtalen forløp omtrent som følger:

— Vi lurte på hvorfor politiet tok listene og fotografiene?

Tangstad: Jeg har ikke fått sett på saka. Vi har andra al-vorligere saker her nå. (han blar i rapporten) Jeg kan ikke se at noe er blitt beslaglagt. men hvis noe er blitt beslaglagt er det nok fordi det kan tenkes at det har noe med hvordan bran-nen er oppstått.

—Betyr det at politiet kan ta med seg hva som helst, fordi det kanskje kan ha betydning?

T: Ja, du kan si at vanligvis beslaglegger vi hele huset. Lå-ser det av eller setter politivakt utenfor. Det er hvis det er noe av verdi. Men det har ikke blitt gjort her, ser det ut til. Dette var jo bare noe gammelt rask. Men hvis sakene viser hvem som har vært i huset, kan det ha betdning for å finne brannårsaken,

—Men listene var over folk som støtta okkupasjonen. De vil vel ikke ha interesse av å sette på brann der?

T: Her er det ikke spørsmål om å sette på brann, men om å

være uforsiktig med ild. (han leser opp fra rapporten): «Etter samtale med Glen Thunsvoll er det trolig at brannårsaken er en parafinovn eller fylling av den-ne.»

Tangstad avslutta samtalen med følgende salve: «Jeg har ikke tenkt å legge min sjel i å etterforske denne saken, vi har andre viktigere saker.» Så er altså politiets holdning til mordbrannforsøk mot åtte ungdommer!

Ingen «samtaler» med politiet

Glen Thunsvoll sier til Røde Garde at han ikke har hatt noen samtale med politiet om bran-nen i det hele tatt, og avviser på det skarpeste at parafinbrenne-ren kan ha vært årsak til bran-nen. Den er like hel og har ikke engang blitt skada. Han opply-ser også at aksjonskomiteen vil anmelde politet for tyveri og angrep på ytringsfriheten fordi de tok listene, bilder og andre papirer fra ham og okkupante-ne.

Her er en del av ungdommen samla i huset i Økernveien 115. Ungdommen har lært mye på disse dagene, og er enda mer be-

stemte på å sloss helt til de vin-ner. Boka til Åsmund Haugen om politiet har vært flittig lest og er svært populær. Ungdommen

har jo lært seg ett og annet om politiet sjøl etterhvert.

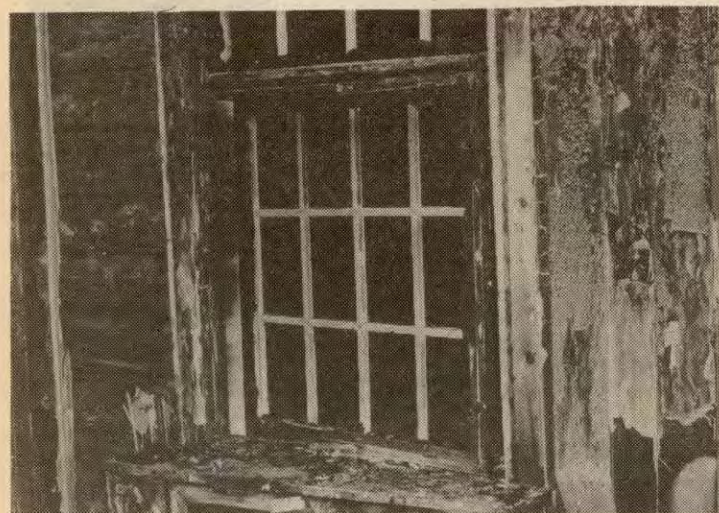
Brannvesenet gjorde minst mulig for å slukke og mest mulig for å rasere huset

De fleste skoleelever veit at i luft er det oksygen og oksygen får ild til å blusse opp. Derfor

står det også i branninstrukser at vinduer og dører skal holdes luk-ket for å hindre en brann i å spre

seg. Da brannvesenet kom knu-ste de systematisk en del vin-duer, til og med i kjelleren der det slett ikke brant.

dette er ikke gjort i full fart for å få vannslanger inn – vin-dusramma står igjen mens de små glassrutene er knust.

— Her har brannstifterne kommet seg inn. Før ungdommen gikk opp i 2. etasje lukka de dette vinduet i rommet der brannen

blei tent på. Da de kom seg ned etter at brannen var brutt ut, sto vinduet oppe. Det var før brann-vesenet kom til stede.

— Her har brannen blitt påsatt. Ei rød matte lukt mistenkelig av rødsprit, mens parafinbrenneren som politiet prøver å gjøre til brannårsak sto midt ute på gul-vet og var i fullt forsvarlig stand.

Det fantes heller ikke noe annet brennbart i rommet der brannen starta. Rett over dette rommet satt 8 ungdommer, som bare med nød og neppe redda livet.

Sverresborgungdommen vil følge Økernungdommens eksempel!

røde garde korrespondent

30 ungdommer har avholdt initiativmøte for fritidsklubb på Sverresborg i Trondheim. Ungdommen her har ikke noen andre steder å være om kveldene enn å henge rundt en kiosk. En fritids-klubb som har vært i området før er blitt nedlagt i tråd med ned-skjæringene av kom-munens budsjett til fritidsklubbene. (I år gikk det ned med 65 000!)

Møtet valgte en aksjonsledelse som skal gå i spissen for en under-skriftskampanje som krever klubblokale av kommunen. Finner ikke kommunen et sted, finner vi sikkert et sjøl. Allerede

på møtet kom det forslag til lokale.

Til stede var også en representant for Buanungdommen som siden 7. januar har stått uten klubblokale p.g.a. brann. Han opplyste om at 7. november skal ungdomsrepresentanter fra alle fritidsklubber og aksjonskomiteer i Trond-heim samles og danne en felles aksjonsplattform.

Økernungdommen i Oslo ble trukket fram som et lysende eksempel. «Får vi ikke et sted å være, er vi nødt til å okkupere et sjøl!» var innstillinga til møte-deltakerne.

Korrespondent

røde garde

UNGDOMMEN I BERGEN HAR VENTA I FEM ÅR:

No tek dei ungdoms- husa sjølv

røde garde
korrespondent
BERGEN

Dei siste månadene har fritidskampen hatt eit kraftig oppsving i Bergen. To hus har ungdom okkupert i denne tida for å sette makt bak krava sine. Ungdomen har danna ein sentral aksjonskomite og lokale komiteer som driv kampen i kvar bydel og stor kvarandre. Røde Garde har snakka med to som sit i den sentrale leiinga. I intervjuet uttalar dei seg som enkelt-personar, ikkje på vegne av aksjonskomiteen.

— Kva er bakgrunnen for aksjonen?

— Aksjonen kan først attende til okkupasjonen i Fosswincelsgt. i 1972. Etterat politiet hadde kasta ut ungdomane derifrå, fekk kampen ein framskuv. Dette varte ei stund, men dabbav litt etter litt. Me på Melkeplassen har drive på sidan 1974. Me har sendt brev til kommunen og samla underskrifter, men kommunen har ingenting gjort.

KOMMUNEN SIN PLAN VAR EIN BLØFF

— Etter sommaren no kom folk frå Melkeplassen, Sandviken og Landås/Lægdene saman. Me vart samde om å danna ein felles aksjonskomite for å stå sterkare. Alle desse stadene hadde folk jobba i lengre tid for å få klubb utan at noko skjedde frå kommunen si side. Dei berre gav oss tomme lovnader.

— Kommunen har ein sluttaktikk. Etter Fosswincelsgt. laga dei ein flott prioritiseringsliste. Dei skulle oppretta 4 klubbar kvart år. Hadde dei følgd opp prioritiseringsplanen, ville Landås/Lægdene hatt klubb i 1974, Melkeplassen og Sandviken i 1975. Dei greidda å passivisera ungdomen ei stund, men no har me fått nok. Me finn oss ikkje i å gå utan tilbod lengre.

ME KREV KLUBBAR DER UNGDOMEN RÅR

— Kva krav stiller aksjonen?

— Me krev klubb på dei

tre stadene. Vidare krev me klubbtilbod til all ungdom, og klubbar der ungdomen sjølv bestemmer, ikkje berre leiarane. Men vi vil ha vekk aldersgrensene og dei geografiske grensene for dei kommunale klubbane. Dei berre splittar ungdomer.

— Kva ville de med okkupasjonen i Nøstegte?

— Etter kvart hadde me innsett at me måtte setja i verk hardare aksjonar for å vinna fram. Målet med okkupasjonen var å pressa kommunen, samstundes som me fekk fleire med i kampen.

ME HAR STOR STØTTE

— Kva viste okkupasjonen?

— Han viste at krava våre har enorm støtte. Det kom masse folk til huset. Me sette i gang forskjellige aktiviteter, laga viser og allsong og var ute på byen og samla støtte. Berre under okkupasjonen fekk me fleire tusen underskrifter. Siste kvelden var det stappfullt hus. Då var det og nokre sjøfolk frå ein pakistansk båt som spela.

— Naboane støtta oss fullt ut. Då politiet prøvde å koma inn i huset frå baksida, vart dei avviste av naboane.

SLAGORDA LJOMA I BERGEN BY

— De trekte dykk ut av huset. Kvifor?

— Det var ein demonstrasjonsokkupasjon for å streka under krava våre. Me forlet huset etter 4 dagar heilt på eige initiativ. Då me

Her kastar ungdommen flygeblad utover bystyre-representantane under ein demonstrasjon i rådhuset. Ordføraren svara med å lese opp mytteriparagrafen.

gjekk ut or huset, sto me som ein mann bak parolen om nye okkupasjonar. Og med avslutta med ein flott demonstrasjon til rådhuset. Slagorda ljoma i gatene. Og folk som stod og såg på, støtta oss. Ein gamal mann stod og trampa takt, og sa at dette var nett som i hans ungdom.

— Kva skjedde etter okkupasjonen?

— Okkupasjonen var ein kraftig oppsving for kampen vår. Og linja med okkupasjonar fekk stor oppslutning. Etter okkupasjonen har kampen reist seg på mange nye stader. Eg kan nemna Valle, Loddefjord, Fyllingen og Sentrum.

— Så okkuperte de Sandviksvegen 36. Men det gjekk ikkje så bra?

— Nei, me måtte trekkja oss ut. Trur det viktigaste me kan læra av det er at mobiliseringa av ungdomen

lokal er livsviktig for at aksjonen skal vinna fram. Mange var mot å ta dette huset avdi det ikkje høva som ungdomshus. Og det vart me og samde om.

ME KJEM STERKARE ATT

— Samstundes greidda ei lita gruppe reaksjonære provokatørar å få nokre med seg og nytta vasslangar og steinkasting for å få oss ut. Det at nokre vart skadd av steinar var og ein grunn til at me trekte oss ut. Me må vera betre førebudde på å møte slikt neste gong. For om me måtte trekke oss ut nå, har me ikkje lagt ned kampen. Krava våre er like rettferdige som før. Kommunen skal ikkje få fred. Me vil oppmoda alle som er einige med oss, og som enno ikkje er med, til å reisa kampen der dei bur.

Dette huset i Nøstegate 29 heldt ungdommen okkupert i fire dagar som ein demonstrasjon mot kommunen sin politikk andsynes ungdommen. Då ungdommen gjekk ut av huset lova dei nye okkupasjoner dersom ikkje krava deres vart innfridde. Difor vart Sandviksvegen 36 okkupert etterpå.

«Berre Raud Ungdom stør oss fullt ut»

Me har snakka med Kjell som var med på okkupasjonen i Nøstegate 39. Han er 18 år og går i 1. gymnasklasse i Bergen. Tidlegare var han medlem i Sosialistisk Ungdom.

— Du meldte deg inn i Raud Ungdom under okkupasjonen, kvifor?

— Eg såg at Raud Ungdom er den einaste organisasjonen som verkeleg støttar oss i kravet om klubb. Hørde ikkje noko om Unge Høgre og ikkje dei andre heller. Eg såg at RU verkeleg gjer noko for ungdommen sine krav. For to år sidan var eg med i SU — der var det nokre få møte og ingenting vart gjort — det var mest korridorpreik. Då eg slutta å gå på møtene vart eg nedlesst med brev.

— Støtta SU okkupasjonen?

— På okkupasjonen avslørte me SU i å prøva å splitta oss. Dei hengte opp ei sur veggavis om at Raud Valallianse måtte

vekk — at dei måtte utelukkast. Eg meiner at alle som støttar oss kan vera med, og det var også regel i huset vårt at alle som støtta oss kunne koma inn og sei kva dei meinte. På veggavisene kunne alle sei kva dei meinte — det syns eg var bra. Kor falsk SU/SV er, viste seg då 1. mann på SV-lista, Asbjørn Bjørnset nekta å skrive under på støtte til okkupasjonen med «unnskyldninga» at det kom for brått på. Eg trur det var mange som mista trua på SU/SV då.

Då er Raud Ungdom noko anna. Dei støttar ungdomen fullt ut, både når det gjeld fritidskampen, kampen for arbeid osv. Samtidig med dette må vi kjempe for et sosialistisk land, for berre det kan sikre ungdomen sine interesser fullt ut. Me treng ein organisasjon som ikkje berre preikar, slik som SU, men nokon som gjer det dei seier, og då er Raud Ungdom tingen.

LAKSELV: Aksjon for ungdomshus

VI KREVER UNGDOMSHUS! Dette kravet har ungdommen i Lakselv i Finnmark samla seg om. De krever å få bruke det gamle ungdomsherberget til klubb, og har samla nesten 200 underskrifter for kravet. Ungdomsskoleelevene Nina Merethe, Rolf og Elin står midt oppe i kampen og forteller til Røde Garde:

Nina Merethe: Vi har flere idrettslag og kristne lag vi kan melde oss inn i og musikkorps og sånt. Men vi har ingenting vi får lov til å bestemme over sjøl.

Rolf: To plasser har vi der vi kan gå ut om kvelden. Det ene er hotellet. Der er alt dyrt, og vi blir jagd ut hvis vi ikke kjøper noe. Så har vi Porsangerstua som liksom er for oss. Den ble brukt som klubb engang, men da fikk dem ikke engang lov å sette tegnestifter i veggen, og prisene i kafeen der er høye.

Elin: Nu er det sånn i Lakselv at vi samler oss i

gjenger. Noen drikker, noen røyker, noen sitter hjemme, noen gjør bare rampestreker og noen har begynt med narkotika. Det må bli sånn når vi ikke har noen plasser å være.

— Nå har dere altså startet aksjon for å få ungdomshus. Hvordan startet det og hvordan har det gått?

Rolf: Vi fant ut at skulle vi få et lokalt måtte vi ta oss av saken sjøl. Det gamle ungdomsherberget syntes vi måtte være både fint og billig. Vi samla underskrifter, nesten 200. De sendte vi til kommunen.

Nina Merethe: Så var

noen av oss hos ordføreren, men han var visst imot oss. Han mente at vi skulle få bruke den trasige Porsangerstua et par ganger i uka, men det har vi sagt nei til fra før av.

Elin: For to dager siden hadde formannskapet møte, men vi fikk Nei-svar fra dem.

— Hva skal dere gjøre

Rød Ungdom støtter fullt ut kravet deres om å få bruke det gamle skoleinternatet (ungdomsherberget) til fritidsklubb.

Vi i Rød Ungdom mener at måten dere har ført aksjonen på til nå, å ta saken i egne hender, er den eneste riktige. Dere har sett at en plass å være ikke kommer av seg sjøl, og at sjøl om dere pekte ut en plass, samla mange underskrifter og gikk rett til ordføreren, var ikke det heller nok.

Derfor mener Rød Ungdom at den eneste veien å gå må være å stå på, og kjempe til kravet deres er innfridd.

Lykke til

Rød Ungdom i Lakselv

videre, og hva har dere lært av dette?

Nina Merethe: En ting er sikkert, at skal vi få en plass å være, må vi ikke gi oss nå, men holde på til kommunen gir seg.

Rolf: Vi har lært av dette at ingenting kommer av seg sjøl, men at vi må ta saken i egne hender.

— Skal vi få ungdomshus, må vi ta saken i egne hender, sier Nina Merethe, Rolf og Elin.

røde garde
korrespondent
LAKSELV

Kamp mot kriseforlik

Kravet om et skikkelig lønnsoppgjør er vedtatt i en lang rekke fagforeninger. Bevegelsen for forbundsvise oppgjør, og for skikkelige tariffkrav, er kraftigere enn den har vært på mange år. Dette er noe av det som må til for at arbeidsfolk ikke skal få store lønnsnedslag i tida som kommer.

Det kapitalistiske systemet er i dag i krise. Profitten er det vanskelig å få opp på samme skyhøye nivå som under de «gode» tidene i 1974. For å holde profitten så høy som mulig, legges det opp til kriseforlik, tariffopp-

gjør og en økonomisk politikk som betyr kraftig lønnsnedslag. Forslaget fra NAF, som er støtta av LO-formannen, om en lov mot «lønnsnedslag» er en del av denne politikken. Hvis det gjennomføres, vil viktige

demokratiske rettigheter skyves tilside. Liknende lover finner vi bare i fascistiske land, f.eks. Chile eller Franco-Spania. En slik lov vil bety svære lønnsnedslag for mange — det meste av lønnstillegga de siste åra har nettopp vært lokale tillegg.

Statsbudsjettet passer som hånd i hanske inn i dette opplegget. Lettelser for kapitalen, f.eks. går investeringsavgifta ned, mens arbeidsfolks utgifter øker.

Krisa kommer av borgerskapets jakt på profitt. Da tidene var gode ble det investert enormt der mulighetene for profitt virka store. Dette har førte til overproduksjon i dag. Og nå krever pengefolka måtehold fra arbeiderne, og legger opp til lønnsnedslag p.g.a. kapitalismens idioti. Krisa vil forverres og arbeidsløsheten stiger fordi folk får mindre å rutte med og overproduksjonslagrene blir større.

Les mer om tariffoppgjøret. Studer dette heftet fra AKP(m-l)

PENGERTIL LØNNSØKNING FINNES

Utviklinga de siste åra viser at enorme, og stadig raskt økende summer investeres, både i innland og utland. Investeringsandelen av nasjonalproduktet økte fra 25% i 1969 til 37% i 1976, mens andelen til privat forbruk stod stille. Og profitten er stor. Om bedriftene ikke har penga på handa, har de ofte enorme verdier i aksjer o.l., opphoping av tidligere tiders profitt. Både bankene, som spiller en stor rolle i industrien, og staten sitter også på svære pengesekker, mange titalls milliarder.

ER HØY LØNN SKYLD I PRISSTIGNING OG AR- BEIDSLØSHET?

Dette er staten, LO-ledelsen og NAFs kjæreste argument. Men det blir ikke mer sant av den grunn. Se på land som det fascistiske Chile, der prisene stiger med 100–200% i året, mens lønna går kraftig ned. Eller England, der industriarbeidere tjener mindre enn i Norge, mens arbeidsløsheten er mange ganger så stor.

Under sosialismen ser vi noe helt annet. I Kina og

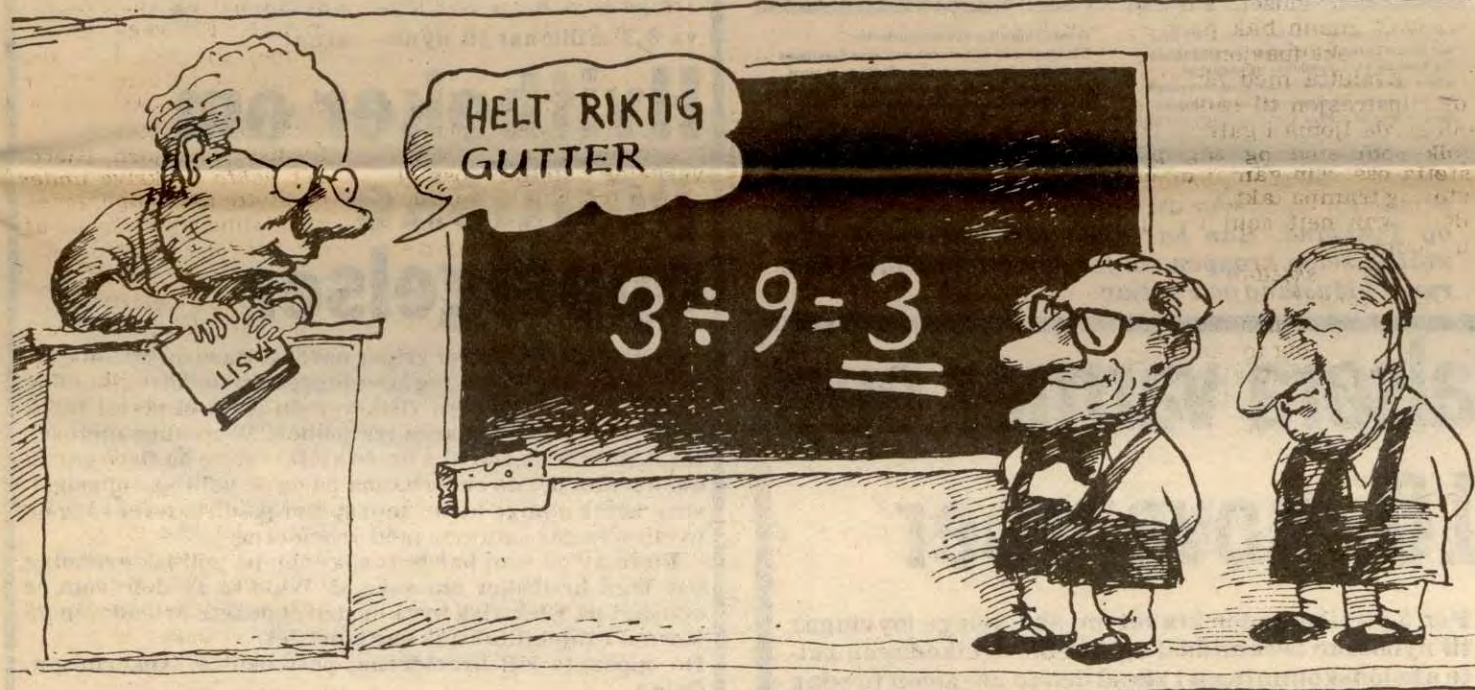
Albania øker lønningene, mens prisene står stille eller går ned.

Når arbeiderne har kjempet seg til høyere lønninger vil kapitalistene prøve å ta igjen den tapte profitten ved prisstigning.

KAMP MOT LØNNS- NEDSLAG

En lang rekke klubber og fagforeninger har krevd forbundsvise oppgjør uten statlig innblanding. Samtidig har de stilt krav. Noen eksempler: Spikerverket har krevd 30% lønnsøkning. Oslo Stein & Jord har krevd garantert minstelønn på 45 kroner for bygningsarbeidere, ett-årig avtaleperiode og 4 kroner det ene året + bl.a. 100% på all overtid og 1 uke mer ferie. Jern og Metall i Kristiansand har krevd: Ingen lærlinger under 25 kroner helautomatisk indeksregulering; 7 timer arbeidsdag m.m. Følg med Klassekampen, bra vedtak kommer nesten daglig.

Ta opp kravene på medlemsmøte, sørg for at motstanden mot kriseforliket kommer klart fram. Men vær også forberedt på å gå imot et dårlig resultat. LO-ledelsen legger opp til det.

«Det er ikke rom for lønnsøkning i år...»

Viktige tariffkrav

FRIE FORBUNDSVISE OPPGJØR UTEN STATLIG INNBLANDING

LO-ledelsen hevder at det har vært 5% årlig lønnsøkning de siste 4 åra. Sannheten er at nesten all lønnsøkning i denne perioden kom i 73/74. Da var det høykonjunktur og forbundsvise oppgjør. De siste åra har

lønna økt med under en halv prosent i året.

Samordna oppgjør ordner det slik at selv om 90% i et forbund eller en forening synes resultatet er for dårlig og stemmer mot, må de godta det hvis flertallet av alle fagorganiserte stemmer ja. Effektivt for å fjerne forhandlingsretten og kneble all kamp!

I et kombioppgjør er det

slik at staten «gir» en del av lønnstillegga. For det første betyr det at den bare gir tilbake en del av de skattene arbeidsfolk har betalt inn. For det andre sparer den inn på områder som arbeiderne har bruk for, f.eks. skoler og helse og sosialvesen. De subsidierer også kapitalen. I praksis betaler altså arbeiderne sitt eget lønnstillegg.

MINIMUM 25% GENERELT TILLEGG (ELLER 7 KRONER)

Forbundsvise oppgjør er ingen garanti for bra resultat, men gir større muligheter til å stille lokale krav og reise kampen lokalt. For å klare det må det stilles harde krav. Regjeringa regner med at brutto nasjonalproduktet (det som produseres i landet) vil øke med 5,5% i åra framover. I tillegg så vil prisene øke med 8–9% i året. Så hvis ikke arbeidernes andel av verdiene skal gå ned, dvs. at utbyttinga skal øke, så betyr dette at vi for en to-årsperiode må kreve over 25%. I tillegg må vi ha 2 kroner i generelt lavtlønnstillegg.

25 KRONER I LOVFESTA MINSTELØNN

I butikker, på hoteller, i en lærlingesituasjon så ligger lønna ofte ekstremt lavt, ofte ned til 10–15 kroner timen.

Dette er sultelønn, og det rammer ofte ungdom. Slike lønninger må vi få en slutt på. Reis kravet om 25 kroner i minstelønn!

7 TIMERS ARBEIDSDAG INNEN UTGANGEN AV 1978 8 TIMERS DAG I BEGYNNELSEN AV 80-ÅRA

Kravet om 8 timers-dagen blei stilt første gang for 90 år siden. Kravet da var 8 timers arbeid, 8 timer fritid og 8 timer søvn. Men hvilke arbeidere er det i dag som har 8 timer fritid og 8 timer søvn? Ennå i dag er de fleste arbeidere lenger på jobb enn 8 timer p.g.a. matpauser og skifting. Og hvis vi legger til reisetida, da er det virkelig langt igjen, og reisene blir lengre og lengre. Sjølsagt skal ikke dette føre til lønnsnedslag. Staten, LO-ledelsen og NAF prater ofte om problemet arbeidsløshet. Hvis de virkelig ville gjøre

noe med problemet, er kortere arbeidsdag en løsning. Det skaper flere arbeidsplasser.

LEVEKOSTNADSINDEKS BASERT PÅ ARBEIDS- FOLKS INNTEKTER

Indeksen i dag er ment å si hvor stor prisstigninga er på forbruket i Norge. Den går ut fra gjennomsnittet av hva alle bruker, både arbeiderne på Freia og kaksene i Holmenkollåsen. Sjølsagt blir ikke dette riktig for arbeidsfolk. Vi må derfor kreve å få en indeks som tar utgangspunkt i arbeidernes utgifter.

BORT MED 18-ÅRS GRENSA

I dag er det sånn at de som er under 18 år, får dårligere lønn enn andre, enten de gjør samme jobben eller ikke. Denne grove diskrimineringa må bort.

JAN SOLGTE KROPPEN SIN I KØBENHAVN:

Pornomodellene gjør det ikke frivillig

Jan er tidligere sjømann og har vært narkoman. I en periode hvor han var helt på bønn, filmet han en del ganger som modell i pornofilmer for å skaffe seg penger til stoff. Han forteller her til Røde Garde hvordan han opplevde pornoindustrien.

Pornokapitelstene prøver å forsvare den råte virksomheten sin ved å påstå at de har idealistiske motiver og at modellene deres gjør det frivillig.

— Jeg dreiv rundt i København på denne tida. Når vi var helt på bønn, uten penger og måtte ha stoff, visste vi at vi kunne gå til pornostudio på Nørrebro. Når vi kom inn, var det akkurat som en vanlig «free-shipping» til sjøs. Vi satte oss på en trebenk langs veggen. På den andre veggen hang en tavle hvor dagens «jobber» sto oppslått: To kvinner og en mann, to kvinner, en mann og en kvinne, osv.

— Det var mange 13–14 år gamle jenter som ble utnyttet her. 200 kroner kunne vi få for en sånn film. De mest perverse filmene var litt bedre betalt, sadisme, barneporno og sånt. Så djupt sank aldri jeg at jeg tok sånne jobber.

En gang sa en av fotografene til en 14 år gammel knarker som bad om jobb: Du ser ut som en hore på 70 år, du kan bare gå herifra! Hun svarte at hun måtte ha penger til stoff. Han sa da at hvis hun dro ut på Jylland og var med i «animalsex» skulle hun få 500 kroner.

— Vi var alle knarkere. Gikk på prehudin. Pengene gikk rett til stoff. I rommet ved siden av studio fikk vi kjøpt stoff svært billig. De som dreiv studio visste at vi måtte være speeda for å klare å gjøre filmene. De solgt oss billig stoff. De gjorde oss norkomane.

— Det var så fornedrende for mennesket. Det er ingen som gjør sånn frivillig. De gjorde det på grunn av undertrykkinga og den enorme sosiale nøden vi levde under. Vi måtte ha speed i kroppen for å greie det. Det var ingen følelser. Det var bare rått og kaldt. Det er jævlig å tenke på nå etterpå.

I et slikt terrassehus i Ekebergveien 296 i Oslo bor Magne Severinsen, innehaver av pornosjappa Six Bladsalg på Grunerløkka og utgiver av bladet «Kontakts» - et annonseblad. Severinsen har bil i samme standard og prisklasse som bollen: en Mercedes Benz SLC som koster 237.000

kroner. I bilen har han mobiltelefon. Det hører med til historien at Magne Severinsen er tidligere frelsesarmeooffiser. Dette er et norsk eksempel på hvordan pornospekulantene lever stort på menneskeskjebner som Jana.

— Han som eide studio het Walter Brown. Danmarks største pornokapitalist. Han eksporterer filmer for hunderer av millioner til Sverige, Norge og Tyskland. Han har sjøl aldri tatt knark eller måttet selge kroppen sin for å overleve. Han kjørte rundt i Mustang og Pontiac.

Elevane på Sunndalsøra varmer opp til streikedagen 10. november

Desse bileta er frå Sundalsøra vidaregåande skule der dei som den første skulen i landet vedtok å gå til streik 10. november. Elevane valte og ein aksjonskomite som leia aksjonane fram til streikedagen.

Først vart parola «Løyvingar til nynorske læremiddel over statsbudsjettet er berre 8,3 mill.» bretta ut. Men har men over dette lusne «tilbodet» frå staten er stor mellom elevane, så den parola dugde ikkje.

For å streika under kravet om skikkelege løyvingar til nynorske læremiddel og førebu streikedagen satte aksjonskomiteen i stand denne aksjonen tirsdag 18. oktober.

Og her vert ho brent. I staden blei det teke fram ein ny transparent der det sto: «Vi krev 25 mill. over statsbudsjettet for 1978. Avvis stortingsmelding 16. Gå til streik 10. november!» Aksjonen samla mange elevar som klapa og syntes aksjonsforma var fin. Berre nokre få reaksjonære ropa «Kast folka og på bålet», men dei vart avviste av folk.

NGS-ledelsen mot, 35 000 streika 10. nov!

Aksjonsdagen for nynorske læremiddel torsdag 10 november er den største som har vore nokong. Minst 80 skular har vore ute i streik - til samanlikning var 87 skular anten i streik eller bokboikott i fjor. Noko heilt nytt i aksjonane i år er at mange ulike skuleslag har vore med. Sosialsksular, husmorskular, jordbruksksular, husflidsksular og folkehøgskular har vore med for fyrste gong.

Særleg slagkraftig var aksjonen på Voss, der 12 av 13 skular var i streik og demonstrasjonstoget samla 1700 deltakarar! Man og mange andre stader var det flotte aksjonar. 500 i tog i Haugesund og streik på 5 skular. Streik for fyrste gong for nynorske læremiddel i Trondheim - på husflidskulen og 400 i demonstrasjonstog. Det er nokre av tala.

Aksjonsdagen var eit slag i trynet på DNA-regjeringa som berre har løyva 8,3 millionar til nynorske læremiddel på statsbudsjettet. Elevar og lærarar krev 25 millionar.

På eit møte i Oslo aksjonsdagen skrøyt DNA-representanten Margit Tösdal voldsomt av Stortingsmelding 16 og kalla demonstrasjonane eit «skrik i blinde». Både ho og representantar frå andre borgarlege parti fekk stor motbør på møtet.

Den særse vellukka aksjonsdagen syner og kor stikk imot elevane den reaksjonære Unge Högrelinga i NGS står. Kort tid før aksjonsdagen gjekk dei åpent ut mot streik og braut i praksis med Aksjonsnemda for språkleg rettferd i skulen. Så grov var framferda deira, at språkansvarleg i NGS, Astrid Öydvinn sag seg nøydd til å gå av. Ho kunne ikkje lengre representere NGS sin elevfiendtlige politikk i læremiddelsaka. At elevane står på hennar side og ikkje hjå den rotne NGS-leinga, har aksjonsdagen synt i fullt mon!

Hvitbøker om politiske oppsigelser

Politiske oppsigelser griper om seg. Bare du åpner kjeften for å kritisere en fagforeningspamp, en direktør eller et dårlig lønssystem, risikerer du å bli beskyldt for å skape «uro» og bli sparka fra jobben. Men sånne metoder får ikke arbeiderne til å holde kjefte - flere og flere går til aksjon mot det de er forbanna på og de politiske oppsigelsene lærer mange hvem som spiller på direktørens lag og hvem som går sammen med arbeiderne.

Flere av de som har blitt sagt opp på politisk grunnlag har laga hvitbøker om saka si. Både to av dem som er oppsagt på Elektrisk byrå og den oppsagte arbeideren på Norma Projektilfabrikk har gjort det. De oppsagte EB arbeiderne, postboks 26, Ankertorget, Oslo 1

og Støttekomiteen for den oppsagte ved Norma Projektilfabrikk, postboks 121, Ankertorget, Oslo 1.

FORSVAR DE DEMOKRATISKE RETTIGHETENE

Elevrådet ved Elvebakken vidaregåande skole har vedtatt følgende i forbindelse med at reglementet for skolen snart skal opp i skoleutvalget:

«1. Reglementet for skolen må slå fast at det skal være meldingsfrihet. Det vil si at ingen elever ved skolen er pliktig til å gi skriftlig grunn for fravær.

2. Det må gjøres klart at streik eller aksjon ikke skal føres som fravær dersom den er vedtatt av et lovlig innkalt allmøte.

3. Refselsesmetoder som parade og gjensitting må bort.

4. Reglementet må slå fast at elevenes egne organer selv skal vedta lover og regler for disse. Elevene skal selv vedta regler for veggvisa.»

Allmøte ved skolen den 18/10 vedtok følgende: «Dersom skoleutvalget ikke tar hensyn til disse kravene, vil vi ikke følge reglementet.»

Elevkorrespondent

NEI TIL «FREDSFOLKET»

Den såkalte «fredsfolket» i Nord-Irland har på nytt kommet i søkelyset etter at de fikk Nobels Fredspris 1977. «Fredsfolket» står for en uvanlig reaksjonær og råtten pasifistisk politikk. De støtter den britiske okkupasjons-hæren i Nord-Irland, og oppfordrer nord-irsk ungdom til å gå med i den fascistiske politistyrken RC «for å kjempe for freden». Når anti-imperialister nylig demonstrerte mot at den engelske dronninga besøkte Nord-Irland, satt de to kvinnelige lederne for «fredsfolket» og drakk te med dronninga mens demonstrasjonene ble slått ned av politi og soldater utenfor.

BRITISK IMPERIALISME UTBYTTER IRLAND!

Årsaken til krigen i Irland er utbyttinga og utplyndringa den britiske imperialismen driver overfor det irske folket. Irland er rikt på naturressurser som tunge metaller og olje og gass. For å sikre seg kontrollen over den irske økonomien delte britene landet i 1921, etter at en framgangsrik frigjøringskrig hadde tvunget dem til å gi den sørlige delen av Irland formelt sjølstyre. De beholdt Nord-Irland, som hadde nesten all industrien i Irland, som en direkte koloni. Dette gjorde de mot ønskene til 80% av det irske folket. Den irske republikanske bevegelsen kjemper fortsatt for et fritt og forent Irland. Over 17 000 britiske tropper okkuperer i dag Nord-Irland. Nærmere 2 000 drepte og hundrevis av politiske fanger er noen av resultatene fra denne okkupasjonen.

ALLE BRITISKE TROPPER UT NÅ!

Noen av de viktigste kravene anti-imperialister i Nord-

Irland har stilt på kort sikt er at alle politiske fanger må løslates og at de britiske troppene må ut av Irland. «Fredsfolket» støtter ikke disse kravene. Tvert imot har to av lederne deres, Betty Williams og Ciaran McKeown, uttalt at de syns den britiske hæren har gjort en bra jobb i Nord-Irland! Det bør ikke forbaure noen at disse folka ikke ønsker et forent Irland. De forsøker å framstille seg som upolitiske, men i virkeligheten har de tatt klart politisk stilling; for imperialismen, mot et fritt, forent og demokratisk Irland.

KAMPANJE MOT FREDSFOLKET

I fjor ble det kjørt en enorm reklamekampanje for «fredsfolket» her i landet. Unge Høyre, de borgerlige avisene og de store bankene gikk sammen om å lage en «folkets» fredspris til dem. De greide å samle inn 1.7 millioner kroner til «fredsarbeidet» i Nord-Irland. I virkeligheten var disse penge en gave til britenes krig i Irland. Et ufritt Irland kan aldri få fred, og «folkets» fredspris og «fredsfolket» representerte et britisk framstøt for å vinne propagandakrigen om Irland. Det er også en støtte til britenes propagandakrig at de samme folka har fått Nobels Fredspris i år.

Irlandsfronten har startet en kampanje mot «fredsfolket». Det har blitt utgitt et hefte om dem, og det er startet en underskriftskampanje til støtte for kravene om at alle politiske fanger skal frigis og alle britiske tropper skal ut av Irland. Underskriftslistor og hefter kan bestilles fra Irlandsfronten, Boks 7061 Homansbyen, Oslo 3.

Belfast

Støtte til de tiltalte T-banedemonstrantene

PRESSEMELDING

Ungdommens aksjonskomite mot politivold tar på det sterkeste avstand fra den fabrikkerte tiltalen mot de tre T-banedemonstrantene. Den fabrikkerte tiltalen er en provokasjon mot all ungdom som ikke har noe sted å være. «Kommunepampa er de virkelige pøbla» er en av komiteens paroler. Denne saka bekrefter dette Deter pampene som driver ungdommen ut på gata, til T-banen og til slottsparken, det er dem som bevilger penger til politiets opprustning. Denne saka viser også politiets holdning til nazistene. Dem griper inn for nazistene mot ungdommen og fabrikerer en tiltale om at ungdommen driver med vold mot politiet, mens virkeligheten er at politiet driver vold mot ungdommen. Dette er en hyldest til nazisvina i «Norsk Front». Politiet

prøver å knekke oss med hard straff, men det skal dem ikke klare.

Ungdommens aksjonskomite mot politivold veit med erfaring fra demonstrasjonene før 1. mai, hvor Asgeir Sunde ble sluppet løs fire dager før tida, at det nytter å slåss. Vi vil oppfordre all ungdom til å danne støttekomiteer for de tre tiltalte T-banedemonstrantene og ta kontakt med ungdommens aksjonskomite mot politivold.

Kamp mot all politivold!

Forby «Norsk Front»!

Vi krever de tre tiltalte frikjent!

Ungdommens aksjonskomite mot politivold v/Asgeir Sunde poste restante Etterstad Oslo 6

Vi beklager at denne pressemeldinga kommer så seint inn i avisa.

Red.

Rød luv «Stoppa BU 73»

Dette skriv Rødluvan, avisa til Rød Ungdom i Sverige, i siste nummer.

BU 73 er eit forslag om nytt karaktersystem i skolen i Sverige. Det er eit forslag om at karakterane skal erstattast med det vi kallar skussmål. Rødluvan seier at dette ikkje vert ein karakterfri skole, berre at ordet karakter forsvinn. For dei som søker på gymnas vil dette skussmålet fylle alle dei funksjonane som dagens karakterar gjer. Det skal vise korleis eleven passar til å studere vidare. I tillegg til vise kva kunnskapar eleven har, skal det vise samarbeidsvilje,

uthaldenheit, ambisjonar osv.

På gymnas vil BU 73 halde fram med karakterar, men det skal vere tregradert og kursrelatert. Det skal utgreiast detaljerte mål for kva som skal til for å få ein bestemt karakter. Vert det for mange som oppnår karakter nummer 2, skal måla forandrast. Dette meiner Rødluvan vil bety sterk sentral dirigering og lærarane og elevane sine høve til å påverke undervisninga vil bli kraftig redusert.

Rød Ungdom i Sverige oppmodar folk til å gå mot dette forslaget til nytt karaktersystem.

Indisk revolusjonær: Ikke nødhjelp, men revolusjon og sosialisme

CALCUTTA

«Nødhjelp -77» er avslutta. 50 millioner til «verdens fattige» ble resultatet. På TV ble det vist fram bilder av barn med sultne mager og glimt fra slumstrøk for å vekke medlidenheten. Diverse politikere, med Høyres Erling Norvik og Arbeiderpartiets Reiulf Steen i spissen, lot seg avbilde i «tverrpolitisk» selskap under parola «Gi!»

Men er slike inn-samlinger noen virkelig hjelp for verdens utplyndra og sultende folk? Klassekampens utsendte medarbeider, som bl.a. besøkte India, Pakistan og Bangladesh i høst, begrunner i denne artikkelen hvorfor svaret er nei. Eksempelen tar han bl.a. fra en av verdens fattigste byer, Calcutta i India.

Calcutta, som ligger i den indiske delstaten Vest-Bengal, er en av verdens fattigste byer. Overalt er det slum. Om kvelden og natta er fortæuene fulle av folk som

sover ute, bare med en sekkestrie under seg. Rett utafor de store, internasjonale hotellene ser du folk som ligger i rennesteinen og dør langsomt i solsteiken. Skitt og søppel over alt. Mødre med nakne unger på armen som lever av å tigge. Ett døgn med kraftig regn er nok til å sette store deler av slumstrøkene under vann.

Alt dette er beskrevet før — fra Calcutta og andre deler av verden. Med Arne Fjørtoft på utsendt TV-oppdrag læres du opp til å syns «synd på» de fattige millionmassene i Bangladesh og andre land i den tredje verden. Men sentimentalitet og noen inn-samlingsmillioner vil aldri fjerne røttene til fattigdommen. 50 millioner kroner fordelt på Calcuttas millioner gir vel 8 kroner per person, nok til noen måltider. Slike aksjoner er tvert om et aktivt ideologisk våpen mot de

som kjemper for en sosial revolusjon, mot de som kjemper for brød og frihet.

I Calcutta snakka Klassekampen med Santosh Rana, som er nyvalgt medlem av delstatsforsamlinga i Vest-Bengal. Han er en kjent marxist-leninist og satt 5 år som politisk fange i Indira Gandhis fengsler. Først en måned etter valget i juli i år slapp han ut. Han hadde bl.a. dette å si om fattigdommen i Vest-Bengal og Calcutta.

— 70% av befolkninga i denne delstaten sult, de får ikke engang to små måltider med ris per dag. 60% av Calcuttas befolkning bor i slum. De fleste sjuke får ingen behandling, og på sjukehusene er hygiene, stell o.l. så elendig at sjansen heller øker for at du dør.

Men dette er bare halve historia. På den andre sida finner du styrtrike feudale jordeiere, kapitalister og byråkrater som utbytter folket og undertrykker det. De har tjenere, privatbiler og velter seg i luksus. De store jordeierne kontrollerer det meste av jorda, bøndene er bundet til å slite for dem for en liten andel av avlinga eller noen få rupies om dagen.» (1 rupie er ca. 65 øre.)

— Hvem har den politiske makta i Vest-Bengal?

— Den parlamentariske forsamlinga og regjeringa i denne delstaten er styrt av folk

som kaller seg «marxister», men de er borgerlige politikere, revisjonister. Politikken deres skiller seg ikke fra den som den indiske regjeringa i Dehli fører. For over alt er det gods-eierne og de store kapitalistene som trekker i trådene.

Et eksempel er spørsmålet om minstelønn, i Vest-Bengal har høyesterett slått fast at den skal være 6.33 rupies (ca. kr. 4.20) pr. dag. Men mange arbeidere får bare 2. Dette er ulovlig, likevel blir aldri noen fra herskerklassen arrestert eller dømt. Svartebørshaiene får også gå fritt omkring.

— Hvordan kan denne situasjonen endres?

— Det finnes bare en vei: En demokratisk, anti-imperialistisk revolusjon. Først må de store jordeierne og kapitalistene styrtes og imperialismen, leda av supermaktene USA og Sovjet, hives ut. Da skaper vi grunnlaget for begynne den sosialistiske revolusjonen og styrke proletariatets diktatur.

Akkurat nå kjemper vi for frigiving av alle politiske fanger, det er ennå 10 000 av dem i India. Vi støtter bøndenes krav på jord, arbeidernes kamp for høyere lønn. Indias fattige millionmasser ber ikke om medlidenhet, men om støtte til sin revolusjonære kamp for å styrte utbytterklassene.»

«Young Communist» om Elvis

Denne artikkelen har vi saksa fra avisa til det kommunistiske ungdomsforbundet i USA, «Young Communist». Oversettelsen og mellomtitlene står for redaksjonens regning.

ELVIS KOM FRA EN FATTIG FAMILIE

Da Elvis døde 16. august tok det ikke mer enn noen timer før livet og musikken hans blei det heiteste debatttema blant titalls millioner folk. Dokumentarfilmer om han rulla straks over TV-skjermen og Elvis-T-skjorter var til salgs overalt.

Elvis Presley kom fra en fattig familie i sørstatene og jobba som truckfører og fabrikkarbeider. Musikken til Elvis bestod av elementer fra svart rythm & blues og hvit country musikk. Begge disse musikkformene representerer en stor del av folkets kultur i USA, men da Elvis slo gjennom var det sjelden country eller rythm & blues på radioen og ingen av delene var representert på hit-listene.

APPELLERTE TIL UNGDOMMEN

Måten Elvis opptredte på appellerte til en viss grad til opprørstrangen i ungdommen, som på den tida hadde 50-års moral og sosiale verdier opp i halsen.

Alle disse tinga spilte en viss rolle for Elvis' popularitet. Dette var også noen av grunnene til at mektige herrer fra starten av angrep Elvis og rock'n roll-musikken. Det Beste (erkereaksjonært tidsskriftet for USA-imperialismen, red. anm.) karakteriserte rocken som en «kommunistisk sammen-svergelse».

DEN ANDRE SIDA TIL ELVIS

Men vi må også se den andre sida til Elvis — hvordan han blei og hvordan han blei brukt fra det øyeblikket musikken hans fenga hele ungdomsgenerasjonen.

ELVIS VAR RASIST

Vi skal huske at sjøl om han lånte mange elementer

til musikken sin fra svarte artister, var Elvis aktivt med i kapitalistenes rasehysteri da borgerrettighetsbevegelsen fikk vind i seila i 50-åra. «Det eneste jeg kan bruke «niggerne» til er som skopussere», sa han til en journalist. Han kom til å bli hata av millioner av svarte for denne uttalelsen.

Vi må videre huske at sjøl om noen kapitalister brukte lang tid på å venne seg til Elvis, så øyna de raskt at de kunne bruke rocken som et instrument til å spre reaksjonær ideologi.

ELVIS FREMMA KAPITALISTENES BUDSKAP

Den verden av overfladiske forhold og uendelige påliksom-kjærlighetshistorie som gjennomsyra de 38 filmene og de 500 millioner platene til Elvis, blei et effektivt våpen for kapitalistene til å lede tankene til 50-års ungdom vekk fra de brennende daglige problemene. Filmene og tekstene som blir sett på som «meningsløse» spredde i virkeligheten kapitalistenes budskap — de fremma religion, super-patriotisme og alle former for mannsjåvinisme.

ELVIS BLEI STORKAPITALIST

Til slutt blei Elvis sjøl en storkapitalist — et offer for dette systemets degenere-ring. Kjempesuksessene i Hollywood, Las Vegas og Memphis gjorde Elvis til en ensom mann de siste åra han levde. De som kjente han best sier at han var hekta opp på alle slags piller, at han drakk en kvart liter alkohol daglig, at han var utrolig feit og at han led av «paranoia og ensomhet». Millionene hadde åpenbart ikke gjort ham lykkelig.

KAPITALISTENES SPEKULERER I ELVIS

Den nye dyrkinga av Elvis som kapitalistene sprer nå rett etter dødsfallet, er ikke bare et framstøt for å tjene penger. Den har også til hensikt å glorifisere 50-åra og stille denne tida opp som en modell for ungdommen i dag.

Herskerklassen liker å skape et bilde av 50-åra der alle var forelska og hadde det godt, da det største problemet var å få bilen til å gå fort nok. Dette skal dekke over at det egentlig var en periode med ekstrem politisk undertrykkelse da

den rabiate anti-kommunisten McCarthy fikk herje fritt. Ei tid med utbredt rasisme og diskriminering, ei tid da økonomien var på vei opp etter den djupe krise og da USA-imperialismen trappa opp aggresjonen mot folk i hele verden.

Kapitalistenes sosiologer framstiller det som om folk på den tida ikke gjorde opprør og slo tilbake. Dette er løgn. Kampene blei imidlertid svekka av at de revisjonistiske svikerne på den tida tok makta i kommunistpartiet (det amerikanske, red. anm.). Kampene blei også leda vekk fra den politiske kampen gjennom kapitalistenes store kulturoffensiv. De brukte Elvis og tusen andre midler til å skape en atmosfære av politisk passivitet blant ungdommen.

Gjennom Elvis-T-skjorter og Elvis-plakater prøver kapitalistene å få ungdommen til vende tilbake til «gode gamle dager» i 50-åra. Vi må avsløre sannheten om de mytene de prøver å spre.

Sur kritikk av Tramteateret

I siste nummer av Røde Garde skriv redaksjonen om den nye plata til Tramteatret; «Deep Sea Thriller» og mere til. Her vert Tramteatret kritisert for at «den norske, folkelege, kulturen har vorte trengt tilbake for ein meir rock-orientert stil». Denne kritikken er eg ikkje samd i.

Rett nok er vel dei fleste samde i at det er ei hovudmålsetjing for oss innan musikken å utvikle ein ny, revolusjonær, kultur tufta på den folkelege kulturarven. (Og i dag har vi ei slik utvikling på gong.) Men vil det seie det same som at andre retningar skal vera forbode? Skal t.d. stilretningar som rocken vera forbode? Eller er det slik at vi treng nokre grupper som i hovudsak spiller rock? Eg trur det siste.

I hovudsak er det slik at rocken er eit mektig våpen som USA-imperialismen nyttar til å sløve folk — og særleg ungdom — verda over. Men likevel må taktikken vår vera slik at vi har eit tilbod til all ungdom som er flaska opp med denne musikken — og då treng vi grupper som

speller rock (utan å dra med seg dei mest dekadente trekk frå denne stilen).

Difor har MAI aldri sett munnkurv på rocken — men har gitt ut ein del rockegrupper. Tramteatret er eit døme på dette.

Og så lenge det er slik at vi treng nokre slike grupper, lyt vi også hjelpe dei fram. Og då vert det bakstreversk å kritisere desse gruppene for at dei ikkje representerer den folkelige kulturtradisjonen! Kritikken av Tramteatret i Røde Garde vert i praksis det same som å gå inn for forbod mot rock. For dersom ein kritiserer alle som speller rock, vert lina undertrykking istadenfor hjelp.

Vi skal kritisere alle idear av typen «Rock er Rød» eller «Rock er revolusjonær proletarmusikk», men dette er langt frå det same som å koma med sur kritikk mot Tramteatret for at dei har «trengt tilbake» den folkelege kulturen, slik Røde Garde skreiv i forrige nummer.

Ulf på MAI

SVAR TIL ULF

Denne kritikken frå Ulf kjem inn på den diskusjonen om Rock som har pågått her i Røde Garde i lang tid. Og vi er samde med Ulf, det er ikkje noko negativt i at Tramteatret brukar musikk i stykket sitt som er pop-orientert. Heller tvert om, det er bra at Tramteatret nyttar musikk som når fram til ungdom som er flaska opp med pop.

Overskrifta di skyt litt over mål, Ulf. Kritikken av Tramteatret si siste plate

er ikkje sur, den er positiv og vi vil gjerne ta opp att at vi oppmodar folk til å kjøpe seg denne plata. Vi vil og gje ros til MAI for å gje plata ut. Feilen i vår anmelding er etter vår meining ikkje at den er sur, men at den seier at det er negativt at Tramteatret brukar ein meir rockeorientert stil, medan vi meiner det i dette tilfellet er positivt.

redaksjonen

**Spennande
nytt
frå
Oktober
Forlag**

Oktober

Dag Solstad:

SVIK-FØRKRIGSÅR

I desember kjem den nye boka av Dag Solstad, SVIK — Førkrigsår heiter ho.

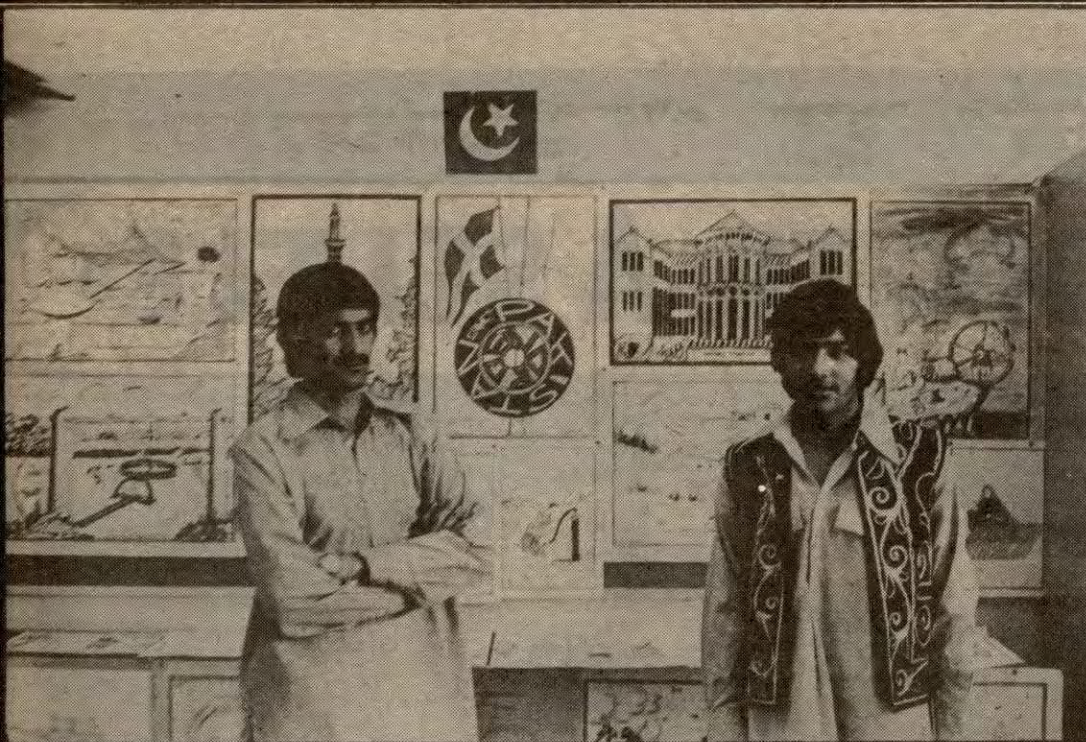
Handlinga er i tida for andre verdskrigen. I Rathkesgate på Grünerløkka i Oslo lever arbeidarfamiliane medan krigen kjem nærare. Romanen fortel om korleis leiarane i Arbeiderpartiet svik arbeidarklassen og støttar dei fascistiske «slaktarane» i Finland mot Sovjetunionen i vinterkrigen. Denne kampanja vert nytta for å knekke

kommunistane og sikre klassesamarbeidet på bedriftene. Kring denne tråden vert livet til vanlege arbeidarar spunne inn. Me er med på «Øskantstafetten» og dans i Grünerløkka Folkets Hus. Spania-kjemperane kjem heim — og så kjem krigen.

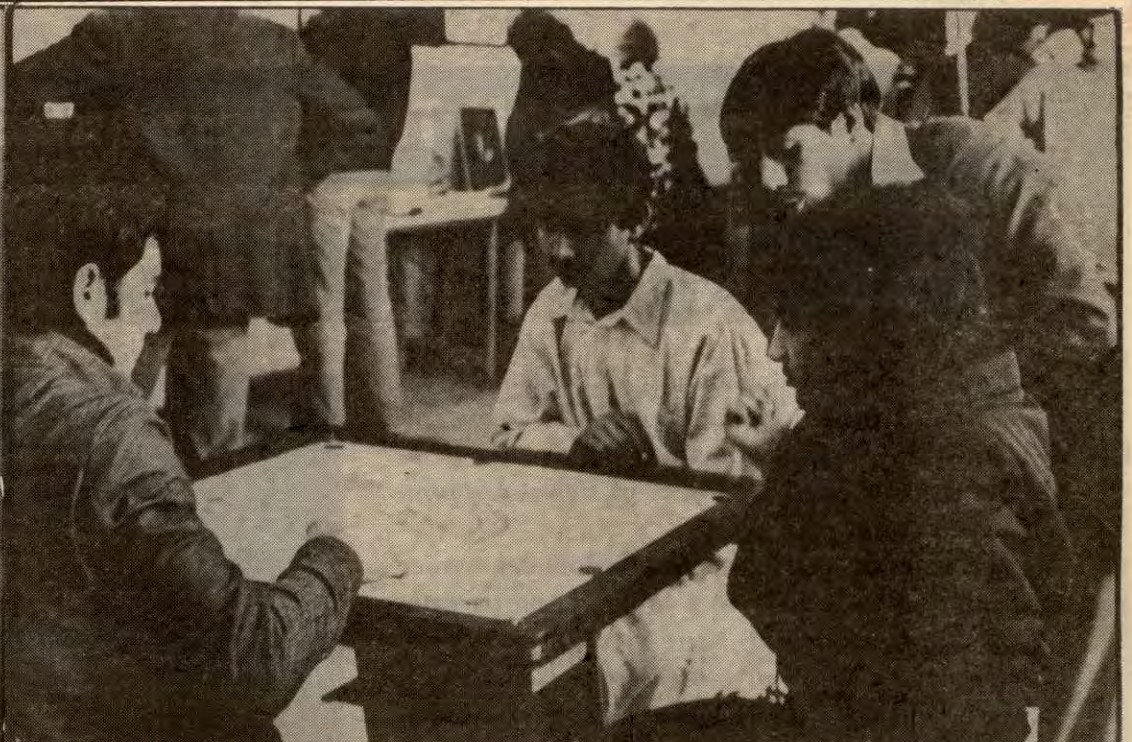
Dette er det første bindet i ein serie på tre. I dei nye binda vil Solstad skrive om korleis personane i det første bindet møter krigen og korleis dei opplever den.

Pakistansk utstilling på Ila skole

Mohammad Khaliq og Ch. Fiaz Ud-Din er to av elevene som har laga utstillinga. — Vi håper at når norske ser hvordan vi lever i Pakistan, så kan det hjelpe på den behandlinga vi får, sier de.

Livlig aktivitet på Ila skole. Her spilles Charan Board, et svært vanlig pakistansk spill.

— Vi har laga denne utstillinga fordi norske veit svært lite om Pakistan, og om hvordan vi lever der. Vi håper at bedre kjennskap til landet vårt kan føre til at vi blir bedre behandla i Norge, sier Mohammad Khaliq og Ch. Fiaz Ud-Din. Sammen med sju andre pakis-

tanske elever og lærerina si har de laga en utstilling om Pakistan på Ila Skole i Oslo.

Utstillinga gir et innblikk i svært mange sider ved livet i Pakistan — her er det stilt ut vanlige matvarer, aviser, plater, bøker og klær sammen med pyntegjenstander og

kunsthåndverk. Dessuten har elevene laga plakater med informasjon om landets historie der de legger vekt på veien fram til et sjølstendig Pakistan, fritt fra britisk herre dømme, om religion og jordbruk. De har også laga flotte tegninger som blant annet skildrer dagliglivet i

landet. Og en kveld laga og serverte de pakistansk mat.

De som kommer til utstillinga får også se lysbilder fra Pakistan som viser nasjonale kulturminnesmerker og moskeer så vel som dagliglivet på landsbygda. Blant annet får vi

se noen av dem som i dag er elever på Ila skole i miljøet sitt hjemme i Pakistan.

— Hele skolen vår har sett utstillinga og det har også kommet mange fra andre skoler, forteller Mohammad Khaliq og Ch. Fiaz Ud-Din, inntrykket vårt er at de norske

elevene synes utstillinga er veldig bra og at de har lært mye de ikke visste fra før, sier de to som framhever at et veldig stort problem for fremmedarbeiderne er at det er så vanskelig å lære norsk: — Vi skriver jo ikke samme bokstaver engang, sier de.

Raude flagg:

Flott bidrag fra MAI til feiringa av 60-års dagen for oktoberrevolusjonen

Dei som vart begeistra og imponerte av plata Ridderslag som MAI ga ut for ei tid sidan, har noko stort i vente. MAI gir nemleg ut ei plate med revolusjonære songar, dei fleste henta frå dei sosialistiske Sovjet.

På plata er det ein tysk hyllingssang til Lenin, ein mektig sang som understreker de store ideane til Lenin og det

sosialistiske landet han leia.

Ellers dekkjer plata eit vidt spekter av sangar. Det er til dømes Tidsmarsjen som handlar om oppbygginga av sosialismen. Sørgemarsjen er ein gripande og roleg hyllingssong til dei som fell under oppreisten i Petrograd i 1905.

Det er fleire songar spelte av korps på plata.

Ein av dei heiter Vinceremo som er samansatt av 3 italienske arbeidarsongar: Bella Ciao, Vinceremo og Avanti Popolo.

Dette er berre nokre av dei flotte sangane på plata. Det er eit strålende bidrag MAI med dette har gitt til den revolusjonære kulturen!

Ungdomsroman om rasisme og framandarbeidarar

«Og så kom vi til Norge...» heiter den ungdomsboka Sverre Asmervik har skrive. Boka handlar om Hasan, ein unggutt frå Pakistan, om mor og far hans. Me får vite litt om tilhøva i Pakistan, om korleis den fattige bonden, far til Hasan, ikkje ser annan utveg enn å reise til Noreg for å klare seg.

Seinare reiser Hasan og mor hans etter. I Noreg går Hasan på skulen, han møter rasismen som fins, kor vanskeleg det er for familien å få ein stad å bu. Og han finn ut at den «fine» jobben til faren er ein svært underbetalt

jobb i restaurantnæringa der sjefen er rasist som plagar far hans.

Men den analysa Asmervik presenterer er inkonsekvent og ikkje fullstendig. Mellom anna kjem ein av dei viktige personane i boka, ein norsk lærar, med at rasismen er noko som ligg i den norske folkesjela. Slikt er ikkje holdbart. Men andre stader i boka kjem Asmervik inn på at rasismen vert nytta for å splitte norske og utanlandske arbeidrar i deira kamp for betre levevilkår.

Der finns svært få bøker om tilhøva for inn-

vandrarungdom i Noreg. Denne boka er derfor vel verdt å lese. Boka endar med at Hasan tenker på korleis ein skal kjempe mot rasismen, og han seier med seg sjølv at det som må til er at ein skapen mellom norske og utanlandske arbeidrar må utviklast slik at arbeidskjøparar ikkje kan klare å setje arbeidrar frå ulike nasjonar opp mot kvarandre.

Les boka og gjer ho til ein reiskap i kampen mot utbyttinga.

Og så kom vi til Norge...
Treff-bøkene,
Gyldendal Forlag

Jon Michelet:

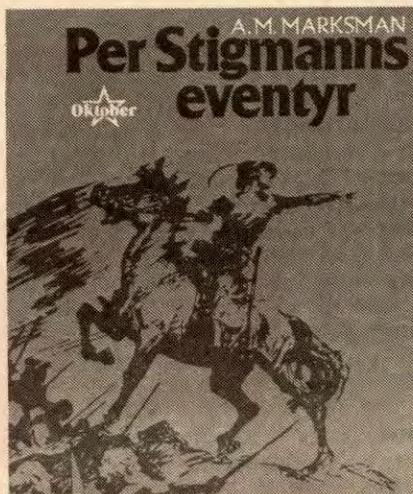
A. M. Marksmann:

ORIONS BELTE

Innhaldet i denne boka er at 3 «fribyttarar» dreg til Svalbard i ei gammal skute for å tene litt ekstra på jakt. Tilfeldig kjem dei over ein russisk lyttestasjon. Dei vert oppdaga og jakta er i gang. Ein kjem seg unna. Men framføre å verte teken godt vare på av dei norske styresmakterne, vert han fengsla, skulda for å ha skote ein russisk tenestemann, deretter satt i harde forhøyr.

Men denne romanen er langt meir enn ei spennande handling. I klare

riss får me sjå korleis supermaktene rivaliserer på nordkalotten.

PER STIGMANN'S EVENTYR

Per Stigmanns eventyr er ei samling svært spennande historiar om kampen mot utbytting på 1300-talet i Sverige.

Det er den kjente svenske veteranen i kommunist-rørsla Nils Holmberg som har skrive desse bøkene under namnet A.M. Marksmann. Han tok til å skrive desse historiane i 1942. Målet til Holmberg då han tok til med skrivinga var å utnytte dei historiske hendingane i kampen mot nazismen.

Per Stigmann vart ein

kjempar for det som er rett mot styresmaktene, mørkemennene og i vidare perspektiv nazismen.

Saman med Per Stigmann slåss den tjukke munken Broder Patrik, den einauga Johan Synåla, den store og sterke Lille Svein og Svarte Mats.

Mot seg har desse den tyske kongen som vart innsatt til å regjere i Sverige, hofftenestemennene til kongen, fogdar og riddarar og den delen av den svenske adelen som

stillte seg på hans side. I tillegg kjem dei mektige mennene i kyrkja som og slåss på den tyske kongen si side.

Desse historiane er svært spennande. I tillegg kjem at dei og gir eit godt og korrekt bilete av korleis tilhøva var på den tida i Sverige.

Røde Garde, Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5

ARBEIDSLØS UNGDOM TIL RØDE GARDE:

«STATEN TVINGER DEG TIL Å STJÆLE»

Antallet arbeidsløse ungdommer øker stadig i landet vårt. DNA-regjeringa har ikke på noen måte greid å skaffe arbeid til ungdommen - enda så mye de har lovt og prata fine ord. Det er på tide at ungdommen tar saka i sine egne hender!

Røde Garde har prata med tre ungdommer som er uten jobb og er henvist til å bruke dagen på gatekjøkkener og gatelangs. —Klart vi vil ha jobb! sier de, men de slår fast at hvis du først er stempla som pøbel og giddesløs, så får du ikke flere sjanser. —Staten tvinger oss til å stjele, sier de. For når du kommer rett fra skolen og ikke får jobb, så får du ingen trygd, og hva skal du gjøre da?

Den første vi møtte var Josef. Han var 17 år og hadde slutta på gymnaset. Han hadde vært arbeidsløs siden august. Vi spurte hva han hadde gjort for å få jobb.

— Har vært på arbeidskontoret en del ganger. Men for oss unge er det bare drittjobber å få, budjobber og sånn. For noen dager siden søkte jeg jobb som ekspedient. Ble innkalt til konferanse og møtte opp med vitnemål fra ungdomsskolen. Sjefen sa vitnemålet var bra, og det virka som om jeg skulle få jobben. Jeg skulle ringe han et par dager seinere. Da jeg ringte sa han at jeg ikke kunne få jobben allikevel, for det var en annen som hadde fått den i mellomtida. Men noen dager etter dette igjen, var jobben på nytt lyst ledig på arbeidskontoret! Det måtte være bløff at en annen var ansatt.

RG: Hvorfor tror du da at du ikke fikk jobben?

— De syntes vel jeg var for kriminell. Jeg har en betingdom på 4-mndr., og det får de vite av purken. Sånn er det alltid.

RG: Har du lyst til å jobbe?

— Klart det!

RG: Hvordan er det å gå arbeidsløs?

— Kjedelig. Døgnrytmen blir helt snudd. Står opp en gang mellom 9 og 12. Drar til byen og henger rundt. Har en del kamerater som er arbeidsløse, vanker sammen med dem.

RG: Hvor får du penger fra?

— Har aldri penger. Jeg får ikke arbeidsledighetstrygd fordi jeg ble arbeidsløs rett etter

skolen.

RG: Kan du få penger hjemme?

— Jeg vil ikke be om det. Vil ikke bli avhengig av dem på den måten. Da kan dem bry seg med alt. Dessuten er foreldra mine arbeidsfolk uten god råd.

RG: Har du meldt deg ledig på arbeidskontoret?

— Nei.

RG: Hvorfor ikke det?

— Visste ikke om at man kan gjøre det. Dessuten er det jo ikke noe vits i, for jeg får jo ikke trygd allikevel.

To unge jenter kommer farenne inn på gatekjøkkenet, flirende og i følge med ei flott, diger svart bikkje. Når de får øye på RG's utsendte medarbeidere, utbryter de spontant: «Hvem er dere? Er dere sånne religiøse?» Vi beroliger dem straks med at vi er så ugudelige som vi kan få blitt, og forteller hvilket ærend vi er ute i. Jentene heter Nina og Irene, og er 16½ og 17 år gamle. De er begge to arbeidsløse, og de svarer villig vekk på spørsmåla våre sammen med Josef.

RG: Hvordan er det å være uten arbeid?

— Begge jentene i kor: Helt jævlig!

Irene: Jeg slutta på skolen etter 7. klasse. Gikk så et helt år uten å få arbeid. Så fikk jeg en jobb som jeg hadde på sju dager nær i et halvt år. Nå har jeg vært arbeidsløs i et halvt år igjen.

RG: Hvorfor slutta du på skolen?

Irene: Var så jævlig å gå der.

RG: Men hvorfor slutta du i den jobben du endelig hadde fått?

Irene: Fordi jeg var yngst ble jeg satt til alt drittarbeidet. Til slutt fikk jeg ikke gjøre stort annet enn å vaske vinduer, enda det slett ikke var det jeg ble ansatt for. Til slutt orka jeg bare ikke mer.

RG: Har du søkt mange jobber?

Irene: Hakke tall på det! Sikkert hundre. Gjennom arbeidskontoret og etter annonser. Seinest på et hotell i forrige uke. Overalt synes de jeg er for ung. Særlig når de får vite at jeg slut-

ta på skolen.

Nina: Jeg har ikke fått arbeid siden jeg slutta ungdomsskolen i juni. Jeg har bodd på et ettervernshjem, og da søkte jeg masse jobber uten å få en eneste.

RG: Har dere hørt om Aksjonskomiteen mot politivold?

Josef, Irene og Nina: Ja! Den er fin!

RG: Har dere opplevd politivold sjøl?

Josef: Jada. En tjukk purk fra Bekkegata kom her for en stund siden helt plutselig, uten grunn og dro meg med opp på Bekke-

gata og banka meg opp. Else, hun som eier sjappa her så det og kan vitne på at jeg ikke hadde gjort noe gæli, han kom helt uten grunn og dro meg med. Ikke sant, Else?

Else: Jo, men han hadde vel noe på deg fra før, Josef.

RG: Tror dere at den kampen Aksjonskomiteen og ungdommen har ført mot politivold har gitt resultater?

Nina: Ja, en del purk er blitt litt «kjipere». De er vel blitt redde.

RG: Rød Ungdom skal begynne å arbeide for å reise kamp mot arbeidsløsheten blant ung-

dommen. Hva synes dere om vi tok initiativ til å danne en liknende aksjonskomite mot ungdomsarbeidsløshet?

Josef: Det ville være O.K.

RG: Ville dere i tilfelle være med å støtte den?

Alle tre: Ja.

RG: Hvilke saker skulle i tilfelle en slik komite kjempe for?

Josef: Den måtte i allefall kreve trygd til all arbeidsløs ungdom. Så sant en søker jobb, skal en få trygd. Nå er det jo sånn at staten tvinger deg til å stjele!

BÆRUM YRKESKOLE INN I YLI

Etter at endel folk fra Bærum Yrkeskole for et par år siden var de ivrigste til å splitte yrkeskole-elevenes og lærlingenes kamp ved å lansere den reaksjonære organisasjonen YES, er situasjonen på skolen nå en helt annen.

I en uravstemning etter et allmannamøte torsdag 10. november ble stemmetallene for organisering 264 og mot 114.

I valget mellom YLI og YES blei det 199 for YLI og 77 for YES. Slik avviste yrkeskole-elevenes i Bærum Unge Høyre's og AUF's reaksjonære splittelseslinje!

De viktigste sakene som blei diskutert på allmannamøtet var kampen for tidligere utbetaling av lån og stipend, synet på Skjønbergkomiteens planer for å ødelegge fagutdanninga og

lokale kampsaker.

YES fikk sitt pass klart påskrevet gjennom konkrete eksempler på splittelses-taktikken, upålitelighet og bl.a. deres positive syn på Skjønbergkomiteen.

Følg Bærum-elevenes eksempel. Alle yrkeskoler inn i YLI! Bare vår egen kamp gir seier!

Elevkorrespondent, Bærum

ABONNER PÅ RØDE GARDE

Kr. 30 pr år

avisa til rød ungdom

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KR. NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN:

navn

adresse

bosted

send kupongen til:

RØDE GARDE BOKS 2046 GRÜNERLØKKA O.S.